

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE
ROMÂNE DIN BUCUREȘTI

REDACȚIA :

Arhiepiscopia Bucureștilor

Secția culturală

APARE DE DOUĂ ORI PE LUNĂ

ABONAMENTUL :

Pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an;
pentru cântăreți și parăcliseri 100 lei.

ADMINISTRAȚIA :

Arhiepiscopia Bucureștilor

Secția economică

PREA CUCERNICILOR ARHIMANDRIȚI, EGUMENI, PROTOPOPI, PREOȚI,
CÂNTAREȚI ȘI TUTUROR BUNILOR CREȘTINI, CARE AU FELICITAT DE SF.
SARBATORI ALE NAȘTERII DOMNULUI ȘI ANUL NOU PE I. P. S. ȘI P. F. PATRIARH,
D. D. DR. MIRON, LE TRIMITE MULȚUMIRILE SALE, DORIRI DE MUNCA SPORNICA
IN VIA DOMNULUI ȘI PATRIARHICEȘTI BINECUVÂNTARI.

I. P. S. Patriarh Dr. Miron Cristea, înconjurat de înaltul cler, mergând la Catedrala Sf. Patriarhii, la rugăciunea de mulțumire pentru împlinirea vârstei de 70 de ani.

CUVANTAREA I. P. S. PATRIARH DR. MIRON CRISTEA DE ANUL NOU LA PALATUL REGAL

I. P. S. Patriarh, Președintele Consiliului de Miniștri, felicitând pe M. S. Regele cu prilejul noului an, a rostit următoarea cuvântare :

SIRE,

Iarăși a trecut un an în noianul veșniciei.

El coincide, — în afară de o singură lună, — cu viața și activitatea guvernului Majestății Tale, prezidat de mine. De aceea acum, — la trecerea într'un nou an și la o nouă perioadă de muncă, — este firesc a reprivi asupra acestui trecut, atingând foarte sumar rezultatele obținute pe terenul vieții publice; iar de altă parte indicând că, în același spirit, guvernul va continua sub conducerea înțeleaptă a Majestății Tale, a rezolvi lucrările care bat la poarta noului an cerând succesiva lor realizare, spre a se îndruma țara pe căile unui progres continuu.

De sigur, momentul de căpetenie, așezat la temelia vieții noastre politice prin noua Constituție, este principiul răspicat al autorității nu numai morale, ci și jurisdicționale exercitate de Regele Țării. Considerând firea românului, moravurile introduse mai ales în cursul anilor de după război: autoritatea categorică a Coroanei era singurul leac pentru îndreptarea cetățenilor pe căile unei munci pozitive, liniștite, productive și hotărât răsplătite de rezultatele mult mai rodnice ca în trecut. Aceasta se impunea ca o supremă și salvatoare certință în orice împrejurare. Iată, dacă considerăm că Regele nostru Carol al II-lea nu are numai autoritatea, ce l-a dat înalta sa poziție socială și legile Țării, ci mai presus de toate El și-a știut câștiga — prin calitățile Sale personale, prin temelnica pregătire pentru înalta Sa demnitate, prin agerimea minții și iscodirea mijloacelor de aplicat pe toate tărâmurile de muncă socială, — autoritatea firească, o autoritate, care-ți impune prin valoarea ei de fond: —

acest principiu autoritar devine pentru noi o adevărată salvare a Țării!

Pentru aceasta trebuie să fim mulțumitori lui Dumnezeu, care ne-a dat în timpul cel mai necesar această salvatoare forță de cărmuire a Țării, căci autoritatea este cea mai sigură garanție a ordinei și progresului.

Deci, Sire, cetățenii țării, cu mic cu mare, îți vor urma sfaturile, îți vor împlini porunca, fiind convinși că îți conduc spre o viață nouă de pașnică și continuă dezvoltare, spre binele lor și al unei Români renăscute.

Dat fiind acest principiu drept temelie a noii Constituții, guvernul, îndrumat de marile inițiative luate de Majestatea Ta, a procedat îndată la alcătuirea legilor fundamentale, în conformitate și cu cele cuprinse în manifestele sale către țară.

REALIZĂRILE GUVERNULUI

Astfel s'a întocmit și aplicat legea administrativă, reducându-se formalitățile inutile și punându-se accentul principal pe dezvoltarea unei munci potrivite și efective, descentralizând și dând în competența Rezidenților Regali ai celor zece Ținuturi, multe amănunte care, mai înainte, îngreunau și încurcau conducerea centrală.

Legile învățământului dau instruirii tineretului o îndrumare mai practică, punându-se capăt sporirii fără de rost a școalelor de pură teorie, ce înmulțeau, până la primejdia vieții sociale și politice, numărul celor ce tindeau numai spre funcții bugetare și nu spre munca productivă.

Astfel multe poziții de activitate productivă ocupate azi de străini, se vor ocupa de elemente românești.

Multe școli s'au prefăcut în școli de ocupații practice, profesionale, tehnice și, unde va mai fi lipsă de ele, se vor mai spori. Realizarea și reducerea catedrelor universitare va pune capăt

multor sinecure, abuzuri și cheltuieli de prisos. Prin aceasta și materiile de predat s'au ușurat, înlesnind studenților absolvirea. S'au creiat mii de burse de Stat, căminuri noi, iară plasarea tinerilor titrați și fără posturi a preocupat în deosebi guvernul. Astfel numai ministerul Educației naționale a numit, cu titlu provizoriu și suplinitori: la școalele primare, 4639 de tineri; la școalele secundare 1162; cel de Interne peste 2500; la Comunicății 150 titrați și 600 netitrați, iar dela 1 Ianuarie 1939 vor fi numiți aci prin concurs alți 1343; la ministerul Sănătății 446, asemenea și la Justiție 563 și 857, deci 1420 noi; precum asemenea și în alte părți.

Astfel, numărul celor fără slujbă a scăzut

cundare.

Față de desordinea și învrăjbirea moștenită din trecut, legiurile privitoare la ordinea publică și la siguranță au dat bune rezultate.

Aproape toți din cei seduși cu ispititoare lozinci s'au convins, că cei din capul mișcărilor urmăreau scopuri neadmise de demnitatea neamului și de interesele lui. Toți revin la supunere și muncă normală în interesul general.

Iară cei ce s'ar supune în viitor altor influențe, ar fi adevărați trădători de țară.

PENTRU MUNCITORI

Legiurile privitoare la muncitori favorizează mult mai bine munca productivă a acestor cetățeni

I. P. S. Patriarh, după rugăciunea de mulțumire, înapoiindu-se către palatul Sf. Patriarhii.

mult, încât în unele ramuri nu se mai găsesc, mai ales medici, ingineri, farmaciști, etc.

Aceasta îndeamnă pe tinerii studenți a cerceta regulat școala, a-și vedea de carte, încât numărul celor nedisciplinați aproape a dispărut.

Monopolul abecedarelor și cărților de citire a pus capăt multor abuzuri și a uniformizat învățământul începător.

Cele trei școale normale superioare vor spori valoarea viitorilor profesori dela școalele se-

teni; insuflă încredere în cârmuitorii Tării, care le-a oferit atâtea mijloace legale de satisfacerea nevoilor în caz de boale, de bătrânețe, fixând numărul orelor de muncă la opt, construind 60 de locuințe noi și proiectând alte 450, îmbunătățind în favoarea muncitorilor legea asigurărilor; îngrijindu-se până și de distracțiile lor cu excursii, teatru, muzică, conferințe, biblioteci, etc., utile pentru recreația oricărui om, ce-și câștigă pâinea „în sudoarea feții“ sale. Astfel, pacea socială s'a

sălășluit printre ei și curente extremiste nu mai au teren de-a prinde și a-i duce pe căi greșite.

Pentru a spori numărul meseriașilor români, s'au mai deschis patru cămine de ucenici, alte 4 sunt în construcție și se mai proiectează încă 11 în diferite părți ale țării. Pentru a da de lucru celor fără ocupații, s'au mai înființat 12 oficii de plasare, mai ales pentru orfani, văduve, invalizi, etc.

O mulțime de ramificații ale activității publice s'au organizat în bresle și corporații profesionale, în vederea sistematizării și îndrumării, — prin unirea tuturor — a muncii, a mijloacelor și răsplății ostentelilor, precum și în vederea asigurării influenței și a apărării justelor lor interese în cadrele viitoarei organizări parlamentare.

Magistratura, pe toată linia, a fost reorganizată și primeste de elementele compromise, dându-i-se prestigiu, independență, dar și cuvenita răspundere.

N'am dat uitării minoritățile noastre etnice, cari de veacuri sunt așezate pe pământul României, ci chiar imediat după războiu li s'a asigurat cea mai liberă dezvoltare în biserică, pe baza unei depline autonomii.

Pe terenul cultural sunt în plină dezvoltare mult mai înfloritoare, decât înainte de război. Iar din punct de vedere al comerțului, al industriei, al agriculturii și al economiei, peste tot minoritarii noștri au o situație și bună stare, ca în nicio altă țară. Aceasta trebuie să o recunoască deschis cei ce cunosc situația și nu urmăresc scopul de a duce în eroare străinătatea. Iar anul trecut, buna lor situație și unele cereri juste au fost cuprinse într'un regulament care a găsit aprobarea străinătății. Cât pentru viitor, în noua organizare politică și parlamentară își vor ocupa și ele locul cuvenit pentru normala lor dezvoltare în cadrele loialității către Tron și Statul Român, care va avea toată considerația către aceia, cari își vor armoniza activitatea publică, în mod sincer, în holarele României întregite.

POLITICA EXTERNA

În cele externe. Cât privește situația internațională, Europa a trecut, anul trecut, prin cea mai grea criză dela război încoace. România a fost atinsă și ea de această încercare, dar și-a împlinit datoria față de ea însăși, față de prietenii ei și față de pace. Politica ei a fost în mod constant conformă nu numai cu interesele ei, dar și cu cea morală internațională ce trebuie

să stea la baza relațiilor între popoare.

Dovada prestigiului mărit, cu care România a eșit din această criză, a fost primirea strălucită, făcută Majestății Tale, înțelept îndrumător al politicii noastre externe, cu prilejul vizitei oficiale în Anglia și al călătoriei prin Belgia, Franța și Germania.

Politica noastră externă a fost caracterizată prin grija de a menține și de a întări alianțele și prietenii României, precum și prin dorința de a câștiga noi și prețioase amiciții, contribuind astfel la opera de pace, ce este în mod permanent obiectul preocupărilor Guvernului Regal. În general s'a căutat a se ameliora relațiile cu toate Statele și în special cu cele vecine.

În această din urmă privință trebuie semnalat acordul dela Salonic, încheiat la 31 Iulie 1938, prin care Bulgaria și Statele membre ale Înțelegerii Balcanice s'au legat de a nu recurge la forță în relațiile lor reciproce, recunoscând în același timp egalitatea Bulgariei în materie de înarmare.

În ceea ce privește negocierile de aceeași natură, duse cu Ungaria, s'a ajuns la un acord parafat la Bled, în ziua de 13 August 1938, care — avem speranța — că va forma punctul de plecare al unor relațiuni ce le dorim cât mai cordiale.

Din inițiativa României, în cursul lunii August, anul trecut, s'a întrunit o conferință la Sinaia, în scop de a reexamina statutul Dunării maritime. Prin actul încheiat, la 18 August 1938, de delegații României, Franței și Mării Britanii, s'a dat deplină satisfacție legitimei noastre revendicări, suprimându-se orice ar fi putut părea o încălcare asupra suveranității noastre. Convorbiri diplomatice importante sunt în curs și avem toate motivele să credem, că intrarea în vigoare a noului regim nu va întârzia.

SĂNĂTATEA PUBLICĂ

O greșală a trecutului a fost și aceea de a dezvolta în mod exagerat unele instituții de pură teorie, neglijând mai ales interesele cele mai vitale ale țărănimii. De aceea, în anul trecut țărănimea a fost, — pe lângă armata păcii, care-și urmează normal instrucția și pregătirea, — obiectul unei preocupări continue a Majestății Tule și a Guvernului. În deosebi ne-am îngrijit în modul cel mai stăruitor de sănătatea publică a comunelor și satelor, cu 7 spitale noi, alle 18 în construcție, — cu 63 dispen-

sarii noi, — 1175 de băi populare, 19.057 fântâni noi, 292.759 de fântâni desfundate; 22.046 de bălți curățate; 446 km. de șanțuri noi; 7.977 km. de șanțuri curățate. În număr mare s'au împărțit gratuit medicamente, instrumente, aparate de radiologie. O ofensivă sanitară pe toată țara, — la care au participat 8.000 de inși din personalul sanitar, — dintre cari 2242 medici și toată administrația publică — a dat rezultate bune. S'au dat milioane de consultații. Tifosul exantematic a dispărut. De o lună nu

treerat și 400 tractoare.

Rămâne să se înlesnească țăranilor cumpărarea de loturi de pământ mai mărișoare în condiții ușoare, căci proprietatea mijloce întărește mult gospodăria țăranilor.

Recolta pământului a fost mulțumitoare, având nu numai un plus cantitativ, ci chiar un record de 1.260.000 de vagoane. Guvernul s'a îngrijit de valorificarea grâului, al cărui preț este cu 60 la sută mai redus pe piețele mondiale, încât plusul cantitativ al recoltei a făcut ca producăto-

Membrii Sf. Sinod în sala festivă a Palatului Sf. Patriarhiei, cu prilejul sărbătoririi pentru împlinirea vârstei de 70 de ani.

s'a mai ivit niciun caz. S'au numit 433 medici noi, apoi agenți sanitari, moașe și alt personal, aproape 100 inși.

PENTRU BUNĂSTAREA ȚĂRANIMII

Cerem și insistăm să se îmbunătățească rasa vitelor; o muncire mai rațională și mai intensă a pământului; să se facă comasări, plantații textile, împăduriri și ogoare. Am dat și dăm semințe selecționate și facem expoziții de vite, de poame, de grâne, etc. S'au distribuit mașini agricole de tot soiul: 4000 de semănat, 300 de

rul român să nu aibă un câștig mai mic ca anul trecut.

Acaparatorii, — după putință, — au fost excluși în mare măsură, întrucât de pildă „Institutul Național al Cooperației” a cumpărat direct 43.000 de vagoane grâu dela producători.

Reorganizarea cooperativelor ușurează țăranului atât desfacerea produselor, cât și obținerea creditului eștin, de care, în anii de conversiune, simțea atâta lipsă.

Intrucât împrejurări externe, ce nu se pot înălătura, ar împiedeca exportul, Banca de Indus-

trializare a produselor țărănești, cu rezerve de câteva miliarde lei, va prelucra aceste produse, creîndu-le o nouă cale de valorificare.

Iară pentru țăranii fără muncă s'au început mari lucrări publice, mai ales la drumuri, 216 km. noi și 185 km. modernizate; iar cele șase linii noul de cale ferată, cu cheltuială de 2 300 milioane lei, au vărsat sume mari și în punga țăranilor, înlesnindu-le acoperirea sarcinilor și trebuințelor. Silozurile proiectate vor deschide, în anul ce vine, un nou teren de muncă și câștig.

Apelul pentru îngrijirea copiilor dela țară a dat rezultate frumoase. Pe lângă contribuțiuni personale, funcționează azi, în 64 de județe, 2061 de cantine cu 66.429 de copii hrăniți.

ACORDURILE COMERCIALE

Ministerul Economiei naționale s'a îngrijit de sporirea producțiunii, a reînviat convențiile comerciale, menținând echilibrul între export și import, încât balanța comercială este cu excedent. A procurat mari credite pentru lucrări publice și a înviorat viața bancară în toate provinciile, unde și băncile populare locale au corespuns con-

dițiunilor elementare de conlucrare efectivă. Organizarea noului regim al petrolului, al gazelor, al minelor, proiectat pentru viitor, va spori beneficiile economiei naționale pentru părțile interesate.

DESVOLTAREA AVIAȚIEI ȘI MARINEI

Aeronautica și marina fluvială și maritimă, atât civilă cât și militară, conduse de ministerul lor special, sunt în plină dezvoltare de înzestrare cu material: avioane, vehicule, parașute și măști pentru apărarea pasivă, cu motonavele noi „Transilvania” și „Basarabia”, 12 șlepuri, 2 tancuri de petrol, vaporul „Ștefan cel Mare” renovat, vasul-școală „Mircea”, cu un doc plutitor, etc.

De altă parte, personal necesar nou se pregătește, în școli speciale și laboratoare, din elemente românești.

Cele mai multe din materialele indicate sunt comandate în străinătate, altele se confecționează în industria noastră națională, a cărei perfecționare se urmărește cu stăruință.

Lucrările începute la portul Tașău (25 km.

L. P. S. Patriarh primind darul omagial din partea Sf. Sinod, prin I. P. S. S. Mitropolitul Nicodem al Moldovei.

cale ferată, șosea și câteva sute metri de dîlg) se vor continua.

Reorganizarea poștelor și telegrafelor a produs, pe lângă o mai promptă activitate, și un plus bugetar de peste 34 de milioane lei.

PRIMATUL ETNICULUI ROMÂNESC

Ideea națională a fost și rămâne și pe viitor steaua călăuzitoare a Guvernului Majestății Tale în toate acțiunile activității sale, căci nu se mai

Debitele Regiei Monopolurilor de Stat au început în masă a trece în mâini românești. Trebuie preferați orfanii, invalizii, văduvele, demobilizații și foștii luptători. Aceasta se va continua în viitor pe toată linia. Pe de altă parte, se va asigura tot mai mult și în întreprinderile particulare elementelor etnice române locul și proporția ce li se cuvine, alături de conlocuitorii minoritari.

Tocmai în scopul acesta, străinilor, de care

I. P. S. Patriarh răspunde cu mulțumiri tuturor celor ce l-au omagiat.

poate admite în România situația nedreptăților din trecut, ca de pildă să avem peste 4600 de medici neromâni față de 4200 de medici români etnici. Asemenea paradoxe mai există pe multe alte terenuri, încât primatul etnicului românesc este prima poruncă a vieții noastre de stat, a demnității naționale și a dreptății autohtonilor, cari au creat România.

Mii de tineri au fost și anul trecut așezați în slujbe, ceea ce se va continua și în viitor. În 1938 s'au creiat, în legea comerțului, avantagii pentru intrarea tinerilor dela țară în comerțul urban, 816 întreprinderi străine, care au făcut greutăți plasării de elemente românești, au fost sancționate cu 4.533.406 lei.

n'avem lipsă ca specialiști, nu li se mai prelungește termenul de liberă petrecere în țară.

În deosebi, cât privește pe evrei, Guvernul a luat măsuri pentru a împiedeca intrarea în România a unei noi invazii, în masse, plecate pe urma evenimentelor recente din Europa Centrală.

Revizuirea cetățeniei s'a început și a continuat și celor ce nu au putut-o dovedi sau au câștigat-o prin mijloace nepermise, le-am creat un Statut precis, considerându-i, — ceea ce au fost totdeauna, — străini, supuși controlului și aplicându-li-se legiurile pentru protejarea muncii naționale.

Paralel cu aceasta, suntem gata a conlucra cu acțiunea internațională, care să mijlocească după

un anumit plan o emigrare cu mijloace civilizate și așezarea lor în ținuturi disponibile, pe care Puterile Mari, cu colonii, le-ar pune la dispoziție. Chiar evreii vechi dela noi își oferă în această privință serviciile și sprijinul lor.

IDEIA NAȚIONALĂ ȘI CEA CREȘTINĂ

La poporul român ideea națională și cea creștină se întregesc reciproc, fiindcă sunt gemene; s'au născut deodată, creind acea unitate sufletească pentru românii de pretutindeni, care ne-a condus la rezultatul politic și național de azi. Deci, ele sunt și o garanție pentru viitor.

Episcopia Maramureșului, după 203 ani, a reînviat și își are azi titularul său, drept forță spirituală a românismului la granița de Vest. Cășătoria bisericească a devenit iarăși obligatorie, așa cum a fost în tot trecutul poporului. Inzestrarea mândstirilor va ridica din nou viața acestor așezăminte de evlavie, de românism, de cultură, de artă și de filantropie.

ORDINEA IN FINANȚE

Un buget echilibrat de 30.550 milioane lei, a acoperit regulat cheltuielile aparatului de Stat, a sporit cu peste trei miliarde lei creditele acordate departamentelor, plus 1200 milioane lei date pentru alte nevoi urgente. Azi mai are o disponibilitate de 1800 milioane lei. Bugetul echilibrat a devenit și temeiul de refacere al creditului public, ceea ce a înlesnit lucrări publice mari și costisitoare de peste 9 miliarde lei.

Inzestrarea armatei, care e asigurată, o dirijează acum un ministru special, mai cu sistem și cu pași mai repezi, sub îndrumarea și supravegherea Majestății Tale.

CONTRABANDELE ȘI STRAINII

Evaziunile fiscale, contravențiile vamale, contrabandele, se urmăresc și se sancționează fără cruțare. Interesant este că, din 160 de contravenții

vamale, majoritatea de 94 sunt ale firmelor conduse de străini; iar la evaziunile fiscale sunt peste 61 la sută străini. La sancționarea contrabandelor, străinii au un miliard cincizeci de milioane lei, pe când românii abia 100 milioane lei. In băuturile spirtoase, străinii, — respectiv evreii, — au 96 la sută de delicvenți din totalul de 2600 procese.

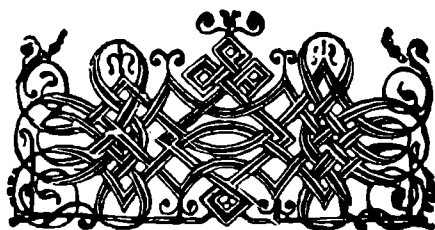
In chipul acesta prin cruțare, cinste și onestitate în mînuirea patrimoniului național și a banului public, precum și cu anchete și sancțiuni, adeseori aspre de tot, sperăm a continua și în viitor opera de redresare, de progres și de renaștere națională, căci, în fața muncii liniștite și productive, pe care încep a o vedea toți, întreaga națiune se consideră mobilizată și atrasă spre colaborare: tineretul în „Straja Țării“, cărturarii satelor și intelectualii profesiunilor libere, cu specialiști, în „Serviciul social“ pentru ridicarea satelor. Iară în mas-ele mari ale poporului toți cetățenii capabili să intre în „Frontul unic“ de muncă directă și entuziastă, sub stindardul, pe care Insuși Majestatea Ta ai înseris deviza: „O credință și o voință“, sub comanda Regelui, hotărît a-Și duce Țara la înflorire, tare înăuntru și respectată în afară.

SIRE,

lată buchetul, alcătuit din roadele înfăptuirilor anului trecut, pe care guvernul Ți-l oferă drept plăcută amintire a muncii, pe care Insuși ai condus o pentru obținerea lor. „Ale Tale dintru ale Tale“.

Guvernul, toți fruntașii prezenți și țara întreagă, cu sentimente de recunoștință, Îți doresc mulți ani cu aceeași rodnică muncă, în colaborare voioasă cu toți fiii ei.

Trăiască Regele și Măria Sa Marele Voevod Mihai!

MOȘUL NOSTRU DRAG

I. P. S. Patriarh Miron, la
împlinirea a 70 ani de viață.

*Moș cu dalbe plete
Ca un brad sub nea,
Poartă pe 'ndelete
Strămoșeasca stea.*

*Ca un mag din Carte,
Cu avânt sublim,
Vede de departe
Noul Vifleim*

*Și-și îndreaptă pasul
Cu bogat prinos
Unde simte glasul
Pruncului Hristos,*

*Ca să afle taina
Și s'o spue 'n zări,
Cum să ȣese haina
Viitoarei ȣări.*

*Ȧară de credință
Cu învăț creștin,
Scut de biruință
Pentr'un veac divin,*

*Pavăză isteăță
Intre duh și trup,
Armonli de viață
Care nu se rup.*

*Astfel, pe 'ndelete
Pentru neamul său,
Moș cu dalbe plete
Străjue mereu.*

*Și cum poartă pace
Vajnicu-i toiag,
Tot mai 'nalt se ȣace
Moșul nostru drag.*

Pr. GH. BUTNARIU.

ANUL NOU LA SFÂNTA PATRIARHIE

Clipele de revedere sunt cele mai frumoase, atât pentru colegi, prieteni, cât și pentru păstor și păstorii. Cuprins de mulțimea atât de apăsătoare uneori a ocupațiilor, care pretențioase cer o grabnică rezolvare — mai ales că vin în fața ultimei instanțe bisericești—personale— I. P. S. și P. Fericit Patriarh Dr. Miron, Președintele Consiliului de miniștri, nu are timp în cursul anului să discute cu fiecare din preoții eparhiei I. P. S. și Prea Fericirii Sale. Iată deci importanța revederii pricinuite de anul nou, când clerul capitalei, în frunte cu I. P. S. S. Vicari și P. P. C. C. Protoerei vin să prezinte omagii și în numele colegilor din provincie, stăpânului lor.

La orele 17 erau în sala de recepție a palatului patriarhal: P. P. S. S. Veniamin Ploșteanul și Emilian Târgovișteanul arhieriei-vicari, unii dintre d. profesori ai facultății de teologie, P. P. C. C. consilieri referenți ai Consiliului Central Bisericesc și ai sf. arhiepiscopii, pr. director și pr. secretar ai sf. Sinod, directorul de cabinet și secretarul I. P. S. și P. F. Patriarh și toți preoții din capitală. Printre clerici erau și trei preoți anglicani.

La intrarea în sală a I. P. S. și P. F. Patriarh clerul intonează puternic „Pre Stăpânul“, după care P. S. arhieriu vicar Veniamin a vorbit în numele tuturor :

Inalt Prea Sfințite și Prea Fericite Stăpâne !

„În pragul noului an, noi clerul și poporul aducem mulțumiri lui Dumnezeu pentru ceea ce ne-a dat anul trecut.

Prin osârdia și munca I. P. S. și P. F. Voastre s'a perfectat înzestrarea mănăstirilor. Tot astfel nădăjduim, că prin grija I. P. S. și P. F. Voastre clerul și cântăreții își vor dobândi drepturile fiecăruia, după drepturile pe cari le au.

Anul trecut ați făcut o glorioasă călătorie în Polonia, așa precum făceau odinioară patriarhii răsăritului, cu deosebirea că aceia călătoreau pentru motive mai mult de ordin material pe când

I. P. S. și P. F. Voastră ați călătorit pentru a duce gloria țării și a Bisericii noastre.

Și în călătoria făcută — precum oarecând Paul de Alep, secretarul patriarhului Macarie, care a fost și prin țările noastre — tot așa vrednicul

I. P. S. Patriarh Dr. Miron Cristea, împreună cu I. P. S. S. Mitropoliți și Episcopi, la ieșirea de la biserica catedrală a Sfintei Patriarhii.

secretar al I. P. S. și P. F. Voastre, D. Velicu Dudu a descris toată călătoria într-o carte frumoasă, apărută recent.

Pentru anul acesta, în care pășim, noi clerul întreg și poporul ne rugăm bunului Dumnezeu,

să vă păstreze sănătos și să vă dea aceeași putere de muncă pentru binele Bisericii și al Patriei“.

După aceea I. P. S. și P. F. Patriarh a răspuns următoarele :

„Să mulțumim bunului Dumnezeu că ne-a învrednicit să trecem bine peste anul încheiat și să-L rugăm să fie cu noi și în anul ce vine.

Anul 1938 a fost pentru mine un an de mare și grea încercare. În situația rea politică de atunci, M. S. Regele mi-a încredințat sarcina de președinte al Consiliului de miniștri.

Vedeți, s'a realizat învățătura Sf. Scripturi, că Dumnezeu este Cel ce-ți pune sarcina pe umeri și tot El este Cel care îți ajută s'o duci la capăt.

Astăzi am încheiat un an, Dumnezeu a ascultat glasul nostru, al tuturor și ne-a dat putere să răzvim. Dumnezeu să fie cu noi și pe viitor, pentru că zilele vor fi grele și răspunderea preoților mare.

În trecut au fost preoți cari depășiseră activitatea politică, iar alții inteligenți, cari au exploatat situația, — lucru nu tocmai moral — în folosul bisericilor.

Apa a trecut cu părțile ei murdare. Suntem în fața unei situații politice noi. Partidele au dispărut. Azi nu avem partid. Nu sunt decât

Capul Țării și Țara întreagă, care să asculte de comanda supremă a Celui rânduit de Dumnezeu să conducă. E un front unic al muncii și al luptei. Și este mobilizat tot neamul românesc a munci pentru țară, pentru ca să și satisfacă justele sale dorințe.

Acum se întoarce situația. Când turma întreagă sare la muncă, preotul este dator să fie acolo unde sunt păstoriții săi.

Când s'a făcut România întregită eu am ținut o conferință la Sibiu, în care am spus că toate s'au împlinit în Ardeal prin preoți. Acum această situație se extinde pentru toată țara. Preotul să fie în fruntea turmei sale, și începând de la prima brazdă pe care o trage țaranul primăvara, preotul să-și aibă partea sa de contribuție la truda săteanului.

Atunci preotul va fi la înălțimea sa. Ca să se spună că în țara noastră, nimic nu s'a făcut fără preoți.

Progresul neamului nostru să aibă ca un fir roșu învățătura Sf. Scripturi și toată munca națională să nu se facă fără de preot, dela primul slujitor al altarului și până la mine, primul Patriarh al României.

În această credință și nădejde eu vă binecuvintez, ca să țineți de sfaturile mele, acum și cât vă va lăsa în viață Dumnezeu“. CRONICAR

DIN ACTIVITATEA MISIONARĂ A BISERICII N O A S T R E S T R Ă M O Ș E Ș T I

PREA SFINȚITUL ARHIEREU EMILIAN TÂRGOVIȘTEANU, NOUL VICAR AL SF. MITROPOLII ȘI ARHIEPISCOPII A BUCUREȘTILOR, BINECUVINTEAZĂ REVENIREA ÎN ORTODOXISM A 32 BAPTIȘTI ȘI ADVENTIȘTI DIN COM. NENCIULEȘTI-TELEORMAN

Luna trecută preoțimea jud. Teleorman în frunte cu cei trei protoierei ai județului, au avut bucuria să întâmpine echipa misionară a Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor, organizată și condusă de noul hirotonisit Arhiepiscop Vicar al Sf. Mitropolii, Prea Sfințitul Emilian Târgovișteanu.

De câțeva vreme județul Teleorman ajunsese obiectivul de seamă al preocupărilor de prozelitism al diferitelor secte religioase. Cazurile izolate de convertiri pe care reușiseră să le facă, îi încurajase să-și întemeieze adevărate organizații sectare. Informată la timp de mijloacele cu care lucrează predicatorii sectanți, preoțimea noastră a venit în ajutorul sufletesc al populației amenințate, prin talmăcirea cu mai mult zel a Sf. Scripturi.

Astfel la parohia Nenciulești-Teleorman, tânărul preot Petrescu a reușit să trezească conștiința ortodoxă a unui însemnat număr de bapțiști și adventiști, convingându-i să revină la sânul bisericii noastre strămoșești. Această veste bună a impresionat și hotărât pe P. S. Arhiepiscop Emilian Târgovișteanu, vicarul Sf. Mitropolii, să meargă personal în mijlocul poporului din județul Teleorman spre a bine cuvânta sufletele celor ce au fost treziți pentru revenirea la dreapta credință.

Ceea ce a impus în mod deosebit atențiunii întregii preoții, a fost faptul că primul serviciu religios pe care l-a preferat să-l săvârșească Prea Sfințitul Arhiepiscop Emilian Târgovișteanu, a fost această misiune religioasă la Teleorman. Cu toată vremea de viscol din ultimile zile, la data fixată potrivit programului misiunii, P. Sf. Arhiepiscop Emilian, însoțit de referentul cultural, P. C. Sa Pr. M. Bulacu și clerul necesar serviciului religios, și-a continuat proiectul misionar întocmit,

În drum către Roșiori de Vede și anume la Alexandria, clerul local al orașului și al comunelor vecine a întâmpinat în Biserica centrală catedrală a orașului, pe P. Sf. Arhiepiscop, în frunte cu P. C. Protoierul și primarul local. Serviciul religios în sobor a fost săvârșit de P. C. Preoți: prof. Ștefan Popescu, pr. econ. Gh. Țuinea, pr. Pantelimon Ionescu, pr. Alex. Popescu, pr. Ilie Ciobăne, pr. Nicolae Gheorghe și pr. Vasile Pietreanu. Părintele protoierul Gh. Staiculescu a rostit cuvântul de întâmpinarea P. Sf. Arhiepiscop Vicar. Cu acest prilej s'a prezentat starea

sufletească a credincioșilor din localitate și din protopoiat, relevând faptul că orașul Alexandria prin vechile dispozițiuni și așezarea populației, a fost și a rămas un oraș curat creștinesc și curat românesc. Deasemenea d. Primar Colfescu al orașului Alexandria a asigurat pe P. Sf. Arhiepiscop de toată râvna autorității civile pentru sprijinirea Bisericii strămoșești, atât în laturea ei gospodărească, cât și în misiunea ei sufletească. P. Sf. Arhiepiscop Emilian Târgovișteanu a răspuns tuturor, în frumoase cuvinte, arătând că Alexandria este orașul cel dintâi din Arhiepiscopia Bucureștilor pe care Prea Sfinția Sa îl vizitează în drumul unei frumoase misiuni. Și-a exprimat bucuria sufletească de păstor, pentru cele aflate cu privire la populația orașului Alexandria; îndrumând clerul să-și continue și mai departe cu izbândă această misiune pastorală. Corul bisericii catedrale, rugăciunile diaconului Uncu dela Sf. Mitropolie, a intonat polihronion pentru M. S. Regele Carol II, I. P. Sf. Patriarh Miron și P. Sf. Arhiepiscop Vicar Emilian Târgovișteanu.

A doua zi de dimineață, Duminică, la Biserica parohială din satul Nenciulești, Teleorman, s'a oficiat serviciul Sf. Liturghii de către soborul preoților localnici, în frunte cu protoierul N. Marinescu dela Roșiori de Vede, condus de P. S. Arhiepiscop Emilian Târgovișteanu. În fața credincioșilor ce luau parte la sf. slujbă, stăteau credincioșii ce reveniseră dela baptism și adventism la dreapta credință. Femeile își țineau cu drag copilașii în brațe și luau parte cu toată inima la sf. rugăciune. La sfârșitul Sf. Liturghii P. S. Arhiepiscop Emilian, a rostit o predică mișcătoare de suflete, în care a prezentat pe înțelesul poporului, frumusețea credinței strămoșești și deci justificarea revenirii în sânul Bisericii noastre a sufletelor ce o părăsiseră. Săvârșindu-se serviciul religios al reprimirii în Ortodoxism, s'a procedat la ungerea cu Sfântul Mir, pentru fiecare după care fiecăruia personal, P. S. Arhiepiscop i-a înmănat câte o serie de iconițe, câte un catehism ortodox și broșuri de popularizarea credinței noastre strămoșești. Cu acest prilej s'au împărțit broșuri și iconițe din colportajul Sf. Arhiepiscopii tuturor credincioșilor ce au participat la sf. slujbă iar tinerilor și copiilor li s'au împărțit din revistele

editate de Sf. Arhiepiscopie, pentru copii și tineret.

A urmat apoi botezul a patru copii dela 7 ani în jos, fii ai familiilor baptiste. Nași au fost d. col. Ștefănescu Mihail, prefectul județului Teleorman și d-na, d. maior Panaitescu, comandantul legiunii de jandarmi-Teleorman, d-na Drăghici și d-na Gruia.

După terminarea tuturor serviciilor religioase, s'a dat o frățască masă creștină de post în localul școlii primare din localitate, unde preotul local, împreună cu colegii învățători și-au arătat un adevărat spirit de ospitalitate, pentru toți cei

du-și serviciile în misiunea Bisericii strămoșești.

După amiază echipa misionară s'a îndreptat către Roșiori de Vede, unde la Biserica centrală peste 30 preoți din protopopiatul local așteptau pe P. S. Arhiereu Vicar. Făcând prezentarea preoțimei locale și a situației vieții creștine din protopopiat, părintele protoiereu N. Marinescu a salutat în numele clerului sosirea în Roșiori de Vede a P. S. Arhiereu vicar Emilian Târgovișteanu.

Prea Sfințitul Arhiereu a rostit o cuvântare pastorală pentru preoțime, îndemnându-i să dea atențiune tuturor laturilor de activitate pastorală,

P. S. Arhiereu Emilian Târgovișteanu, cu clerul protopopesic al jud. Teleorman, în fața Bisericii dela Nenciulești, înconjurat de credincioșii reveniți la Ortodoxism dela Baptism și Adventism.

ce au luat parte la marea bucurie creștină a satului Nenciulești. Cu acest prilej, P. S. Arhiereu Emilian a rostit cuvânt de omagiu pentru Majestatea Sa Regele Carol II care mărturisește și se roagă după datinele credinței noastre strămoșești, și pe care trebuie să-l urmeze în credință întreaga națiune română. Părintele M. Bulacu, consilier cultural, a luat cuvântul omagînd pe I. P. S. Patriarh Miron Cristea, din ale cărui sfaturi și îndrumări se orientează întreaga lucrare misionară a Bisericii noastre ortodoxe române. D. prefect col. Ștefănescu M. a luat cuvântul omagînd pe P. Sf. Arhiereu Vicar Emilian Târgovișteanu și clerul teleormănean pentru spiritul misionar în care lucrează.

Au mai rostit apoi cuvinte omagiale P. C. Protoiereu Marinescu, P. C. Protoiereu Metodie Popescu, și pr. D. Petrescu dela Nenciulești.

La sfârșit, fostul adventist, timp de 15 ani, Alexandru Dache, dela Buzescu-Teleorman, oferin-

spre a putea să-și îplinească cu izbândă și conștiință, misiunea pe care o are. D. primar al orașului Roșiori de Vede, d. Paul Grigoriu, în vibrante cuvinte, a omagiat venirea P. S. Arhiereu vicar, cu care orașul se simte cinstit și onorat în aceste vremuri când poporul are nevoie de o îndrumare sufletească sănătoasă. Părintele consilier referent cultural, M. Bulacu, a relevat preoțimei momentul misionar dela Nenciulești, făcând apel ca asemenea prilejuri să fie cât mai multe pentru misiune.

Prea Sfințitul Vicar-Arhiereu Emilian Târgovișteanu și întreaga suită de preoți, a fost invitat de către d. primar Grigoriu să ia parte la serbarea datinilor strămoșești, a tineretului școlar din Roșiori de Vede. În cadrul serbării a conferențiat pr. prof. Ion Stănescu, vorbind frumos despre originea și rostul datinilor strămoșești. Cercetașii și elevii școalelor au cântat colinde și au jucat o piesă teatrală inspirată din datinile de Crăciun.

CRONICAR

SĂRBĂTORIREA PREA SFINȚITULUI ARHIEREU EMILIAN TÂRGOVIȘTEANU, DE PREOȚIMEA CAPITALEI, LA SALA CLERULUI „AJUTORUL“

La începutul lunii trecute, societatea clerului „Ajutorul“ a sărbătorit la sediul ei din Capitală (Bulev. Carol 75), pe noul vicar al Sfintei Mitropolii și Arhiepiscopiei a Bucureștilor, P. S. S. Arhiepiscopul Emilian Târgovișteanu. Au fost prezenți peste o sută de preoți din Capitală.

Insoțit de P. C. Protoierei ai Capitalei, P. S. Arhiepiscopul Emilian a fost primit de preoțime cu cântarea frumosului imn arhieresc. S'a cântat apoi de întreaga asistență în picioare, rugăciunea „Tatăl-Nostru“.

Cuvântul de deschidere a fost rostit de Părintele Prof. Eugeniu Bărbulescu, președintele societății „Ajutorul“, care omagiind pe I. P. S. S. Patriarhul Dr. Miron Cristea, cu ocazia împlinirii vârstei de 70 de ani, a adus preoțimii Arhiepiscopiei Bucureștilor un vrednic și experimentat vicar, în persoana P. S. S. Emilian Târgovișteanu. Clerul Capitalei salută cu respect această venire și-l asigură de toată ascultarea și supunerea.

Părintele Prof. M. Bulacu, consilier cultural al Arhiepiscopiei Bucureștilor, a salutat pe P. S. S. Arhiepiscopul Emilian Târgovișteanu, în numele administrației bisericești dela Sf. Mitropolie, rele-

vând marea nădejde a preoțimii, că un fost inspector general în Ministerul Cultelor, revizor eparhial și misionar, ca P. S. Arhiepiscopul Emilian, va călăuzi directivele culturale-misionare ale preoțimii, către deplina ei izbândă misionară.

Parintele Profesor Econ. D. Georgescu-Duşumea, în numele preoților mai bătrâni și-a exprimat bucuria că din rândurile preoților tineri vede ridicându-se un tânăr Vlădică, care umple sufletele tuturor de cele mai mari nădejdi. Ca semn al părinteștii iubiri, i-a sărutat fața tânărului Arhiepiscop.

D-na Preoteasă Vintilescu, în numele asociației d-nelor preotese din Capitală, a salutat cu frumoase cuvinte pe P. S. Arhiepiscopul Emilian, arătând cu acest prilej o parte din programul de asistență creștină socială al acestei asociații. Cu acest prilej i-a dăruit din partea asociației un frumos dar de metanii arhieresti.

În numele cântăreților s'a citit o frumoasă scrisoare trimisă de D-l Profesor I. Popescu-Pasăre.

Tuturor le-a răspuns P. S. S. Arhiepiscopul Emilian Târgovișteanu, care a dat depline asigurări preoțimii, că vine nu ca un stăpân temerar, ci ca

CÂNTAREA BISERICESCĂ

În biserica ortodoxă, problema cântării bisericești a fost de mult și definitiv hotărâtă și fixată într-o tradiție muzicală care statornicește clar limitele până la care e îngăduită creația și originalitatea compozitorilor sau a cântăreților. Totuși, problema nu e încă definitiv închisă, din pricina abuzurilor care se ivesc din când în când în anumite biserici. Rândurile de față sunt prilejuate de un asemenea caz și merită să atragă serios atenția iubitorilor de duh ortodox în cântarea și în tot serviciul divin public al bisericii noastre strămoșești. E permis oare să se dramatizeze în triluri teatrale, artificiale până la sacrilegiu, cuvintele instituirii jertfei euharistice, când c omen-

tul acesta liturgic anunță cea mai sublimă clipă din cult? E permis oare cântărețului să nesocotească sensul textului pe care-l are în față, pentru a scoate în evidență elasticitatea laic erudită a vocii sale? E permisă fărîmițarea textului sfintei evanghelii sau al apostolului în prelungiri întortochiate și variate de sunete, care n'au nicio legătură cu înțelesul pericopei respective? Este permisă cântarea teatrală în biserică? Nu, de o mie de ori nu! Așa ne învață Sf. Scriptură, așa ne învață Sf. Tradiție, așa ne învață bunul simț și rațiunea sănătoasă.

Atunci? Atunci să ne aducem din când în când aminte de cuvintele sf. apostol Pavel când ne spune că „în inimi trebuie să cântăm Domnului“ (Efeseni V, 19) și să nu credem că suntem as-

prieten și ca frate întru Hristos al preoțimii. Dacă preoțimea va fi solidară prin acea legătură a dragostei creștine și sinceră în lucrarea ei pastorală și cu superiorii, vor putea păstra cele mai

lăsat tuturor cea mai frumoasă impresie de solidă dăritate preoțească, oând obiectivul comun este o persoană iubită și reprezentativă, ca a P. S. Arhiepiscop Emilian. Această unanimă înbrățisare a

I. P. S. Patriarh Miron, după hirotonia P. S. Arhiepiscop Emilian Târgovișteanu, înconjurat de P. P. S. S. Episcopi Grigorie al Argeșului, Vasile al Caransebeșului și Eftrem Tighineanu, înaltul cler al Sf. Patriarhiei, oficialități și delegațiuni eclesiastice.

bune raporturi între conducători și conduși.

Participarea clerului în număr așa de impunător la această primire a noului Arhiepiscop-vicar a

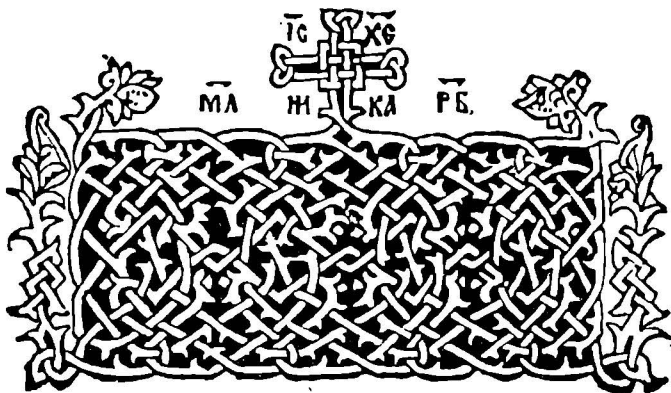
înăpătat mai mult bunele gânduri, pe care P. S. Emilian le ținește pentru Biserica ortodoxă română.

CRONICAR

cultați de Dumnezeu bolborosind și țipând ca păgânii, cărora li se pare că în multa lor vorbărie vor fi auziți de Dumnezeu, după cum ne învață Mântuitorul însuși în introducerea la rugăciunea domnească (*Matei VI, 7—8*). Să ne aducem aminte de cuvintele sf. Ciprian, episcopul Cartaginei pe la jumătatea veacului al treilea, care ne spune că Dumnezeu nu ascultă glasul gurii noastre, ci al inimii noastre. Să ne aducem aminte de sf. Ioan Gură de Aur, care se ridică cu glas de foc împotriva cântării artificiale la sfintele slujbe, pe motivul foarte simplu că ea nu ne apropie de Dumnezeu, ci ne distrează și ne face să ne gândim la altceva ascultând-o. Să ne aducem aminte de *hotărârile sinoadelor ecumenice* și dacă le-am uitat, să le recitim și să le

reactualizăm, înțelegând odată pentru totdeauna că muzica bisericească trebuie să fie pioasă, iar cântarea preoților, a cântăreților și a coriștilor să pornească dintr-o inimă înfrântă și smerită înaintea lui Dumnezeu.

Canonul 75 trulan, de acord cu *canonul 15 Laodiceea*, oprește strigătele excesive în biserică și recomandă cântarea religioasă cu luare aminte și cu umilință. Canonul acesta interzice, în cântarea executată în biserică, atât noutatea, inovația, cât și strigătele excesive, modulațiile artificiale și imitațiile cântării de operă. Ca să nu creadă cineva că interpretez acest canon după socotința mea, voi da mai jos interpretările sumare ale celor mai de seamă canoniști ai bisericii ortodoxe: Ioan Zonara, Teodor Balsamon,

ZECE ANI DE LA MOARTEA DR. CONSTANTIN CHIRICESCU, PROFESOR LA FACULTATEA DE TEOLOGIE DIN BUCUREȘTI

Nu numai presa noastră bisericească, ci întreaga presă românească reamintește cu pietate trecerea unui deceniu, dela plecarea din mijlocul nostru, a mult regretatului Dr. C. Chiricescu, profesor la Facultatea noastră de Teologie din București. Fiindcă mulțimea calităților sale sufletești l'au făcut să aparțină deopotrivă în locul de frunte multor manifestări de viață obștească românească. Având misiuni înalte și legături sufletești cu marii intelectuali ai țării, numele și faptele sale n'au putut fi uitate ci din contră, în perspectiva timpului i-au ridicat în fața tuturor personalitatea în cadrul binemeritatei cinstiri din sinceră convingere.

Biserica noastră ortodoxă română este cea dintâi ce și-l revendică, — ca cinstit slujitor, nu numai al dascăliei teologice, ci al atâtor resorturi de seamă, pe care le-a condus cu vrednicie și prestigiu —. Generația colegilor mei, ce i-am fost studenți, vedem în personalitatea prof Dr. C. Chiricescu, nu numai un chip de dascăl la catedră, ci chipul adevăratului preot, cu respect și venerație pentru credința

și toate comorile prețioase ale credinței noastre strămoșești. În sufletele noastre a sădit un adevărat cult, nu numai exterior, ci mai ales interior, pentru sfinții Părinți ai Bisericii noastre strămoșești. Glasul său blând și vibrant de bunătațe creștină, ne făcea să vedem dincolo de cuvintele sale, lumea marilor stâlpi de spiritualitate creștină ortodoxă. Chiar dacă împrejurările au făcut să nu putem cunoaște atunci operele Sfinților Părinți în cuprinsul dezvoltării lor vaste, în sufletele noastre a fost sădit un dor adânc de a le cunoaște și a le folosi pentru preoție, când vom avea prilejul. Căci mare lucru este și acesta de a aprinde în suflete făclia dorinței pentru realizarea unui lucru bun.

Fiul orfan de tată din județul Gorj s'a ridicat prin muncă la cele mai frumoase trepte culturale ale neamului, de pe care a înțeles să fie în serviciul Bisericii sale. Profesor și director la seminarul din Huși, apoi la seminarul Veniamin din Iași a trecut prin administrația centrală a Ministerului Cultelor și Instrucțiunii publice ca defensor eclesastic, pentru ca din anul 1894 să lucreze

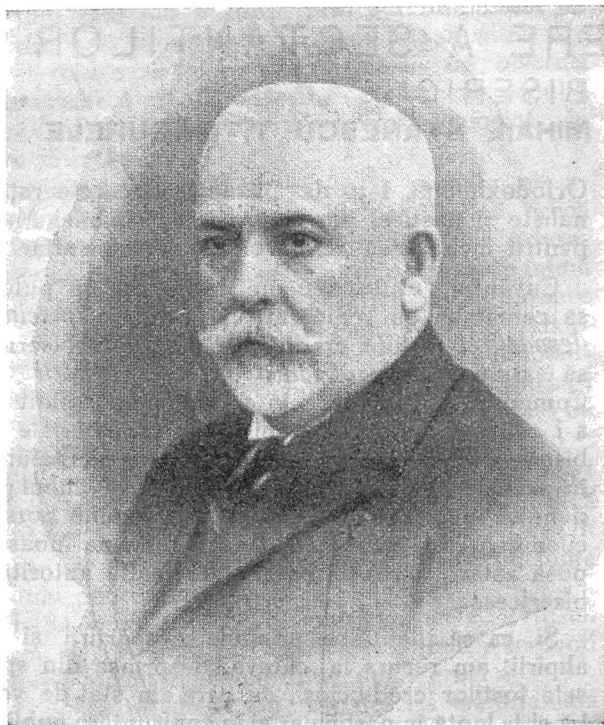
Aristeu și câteva din părerile sf. părinți Ioan Chrisostom și Teodor Studitul.

Ioan Zonara ne amintește că prin rugăciune cerem ca Dumnezeu să ne ierte păcatele și să ne împartă din darurile sale. Cei ce se roagă trebuie să aibă o atitudine — atât fizică, cât și psihică — plină de umilință și pătrunsă de întristare și căință; de aceea a striga și a răcni nu este rezultatul unei atitudini pioase, ci al unei îndrăsneli și îngâmfări față de Dumnezeu. Canonul pretinde deci să se cânte cu luare aminte și cu inima pătrunsă și interzice două lucruri: întâi întinderea voci și strigarea violentă și al doilea melodiile nepotrivite cu biserica, cum ar fi: melodiile întretăiate, minirismele (cântări cu accente tragice, plângărețe), sunetele prelungite

pentru ilustrarea vocii și variațiunea de prisos a melodiei, care ar duce pur și simplu la cântări de scenă sau de dragoste.

Teodor Balsamon, în comentarul la același canon, cere celor ce vin să se roage în biserică să cânte lui Dumnezeu cu lacrimi și cu umilință, iar nu cu o atitudine lipsită de respect și de pietate. Sf. Părinți au interzis, în biserică, orice strigăt neregulat și orice cântare întinsă, care silește natura. Ei au interzis totodată și inovațiile originale, condamnând categoric orice gen de cântare care nu se potrivește cu așezarea și rânduiala bisericii, cum sunt cântările de scenă și modulațiunile vocale de prisos. Căci Dumnezeu, care cunoaște cele ascunse ale inimilor noastre, vrea să-i aducem cântare mai ales în inimi, dacă

mai departe continuu timp de treizeci și cinci de ani, ca profesor la Facultatea de Teologie din București. În acest timp din urmă a fost pe rând director al tipografiei cărților bisericești din București, director al Cultelor din Ministerul Cultelor, Administrator al Casei Bisericii, Decan al Facultății de Teologie din București, reales peste zece ani în șir, apoi în Senatul Universitar, Pro-Rector al Universității din București, girând multă vreme și Rectoratul. Membru în comisiunea Ins-

† Prof. Dr. C. Chiricescu

titutului biblic, membru în Congresul Național bisericesc și raportorul lucrărilor pentru îndreptarea calendarului, a lucrat neîncetat pentru așezămintele Bisericii.

vrem să fim răsplătiți de el la arătare. Și nu numai de cântarea în biserică e vorba în acest canon, ci și de cea dela înmormântări și parastase, pentru care sinoadele au afurisit pe cei ce nesocotesc aceste porunci, cuprinse și în canonul 108 al sinodului din Cartagina.

Aristen e ceva mai scurt, dar spune același lucru, subliniind în special datoria de a păstra, în cântări, tradiția bisericii răsăritene.

Sf. Ioan Gură de Aur, într-una din omiliile sale la Isaia, cere cântăreților bisericești — și se înțelege că și preoților și diaconilor — ca atunci când cântă lui Dumnezeu, să fie cuprinși de frică și înfrumusețați cu evlavie. Căci sunt unii cari defaimă pe Dumnezeu și cari, socotind cuvintele Sf. Duh cuvinte de rând, scot strigăte neregu-

late și nu sunt cu nimic mai înțelepți decât nebulii, mișcându-se neregulat cu tot corpul și dovedind, prin ceea ce fac, că sunt străini de rânduiala duhovnicească. Nemernice și nenorocite!... nu știi ceea ce ceri prin intonarea ta neregulată? întreabă el. Iar în altă omilie la același profet, cere ca nicio cântare bisericească să nu fie de desfătare și de veselie lumească.

„Inima noastră se bucură în Domnul
Puterea noastră se înalță întru El,
Arcul celor puternici s'a sfărâmat,
Iar cei slabi cu putere s'au încins...“.

Iar ceiace merită iarăși toată buna amintire, este faptul ca profesorul C. Chiricescu a fost și personal un exemplar părinte de copii și un bun soț. Cei doi copii, crescuți în duhul unei familii cu adevărat creștine, pregătiți cu o cultură aleasă, păstrează cu pietate cărțile de valoare și manuscrisele și mai presus de toate, memoria în bună cinstire a părintelui lor dascăl de teologie. Iar buna soție a înțeles să facă din căminul familiar un loc de retragere de aspră călugărie, ne ma eșind din curtea casei, de acum zece ani, de când și-a condus soțul la mormânt. Este o devoțiune rară.

Ceiace însemnează că un suflet devotat printr'un sincer exemplu de viață familiară, a impus reguli de viață convingătoare pentru cei ce au rămas, chiar atunci când se află plecat pentru vecinicie din mijlocul lor. Iar tuturor neștearsă amintire. La acest deceniu de la despărțire, rugăm pe Dumnezeu să-i țină sufletul în rândurile celor drepți.

Preotul MIHAIL BULACU

late și nu sunt cu nimic mai înțelepți decât nebulii, mișcându-se neregulat cu tot corpul și dovedind, prin ceea ce fac, că sunt străini de rânduiala duhovnicească. Nemernice și nenorocite!... nu știi ceea ce ceri prin intonarea ta neregulată? întreabă el. Iar în altă omilie la același profet, cere ca nicio cântare bisericească să nu fie de desfătare și de veselie lumească.

Sf. Teodor Studitul obligă pe slujitorii bisericii să studieze din vreme rânduiala fiecărui serviciu divin, iar la slujbă să pronunțe bine, să aibă expresii curate și să nu exagereze repejunea citirii, pentru ca să folosească și cei ce întâmplător vin la biserică. Preotul și cântărețul trebuie să se silească a avea bun chip și a lucra după rânduială, ca să sălteze în ceruri cu sfinții și să se

METODA DE READUCERE A SECTANȚILOR ÎN SÂNUL BISERICII

de Pr. MIHAIL STĂNESCU T.-MĂGURELE

Din capul locului anunțarea subiectului nostru ne precizează trei momente însemnate de cugtare.

a) Este vorba de metoda de readucere, adică despre arta de a conduce sufletele.

b) Este vorba de readucerea sectanților, adică de aducerea din nou a foștilor drept credincioși, dela rătăcire la adevărata credință.

c) Iar în al treilea rând, se precizează clar că readucerea aceasta trebuie să se facă la sânul primitiv al bisericii, adică statornicește ținută obșelor noastre pastorale: *Imbisericea*.

Termenii subiectului, dela început, ne dau la iveală intențiile nobile ale propunătorului.

Cuvântul *metodă* și nu metodele vrea să ne atragă luarea aminte că noi trebuie să ne preocupăm, nu de însușirea teoretică sau de descrierea fiecărei metode, practicate în câmpul misiunii creștine, căci acestea se cunosc mai mult sau mai puțin, ci, mai ales, de felul cum *înțelege* și *poate* să mănue preotul zilelor noastre, *arta* de convingere a credinciosului rătăcit, care este mecanismul lăuntric al metodei și puterea ei de rezistență, care este meșteșugul de a conduce un suflet dezorientat sau alunecat dela dreapta credință sau, în sfârșit, care este cea mai potrivită acțiune de a arăta superioritatea

Ortodoximului, față de puzderia de secte raționaliste și mistice, din cuprinsul României Mari, pentru închegarea unui front sufletesc unitar.

Cuvântul *readucere* ne îndeamnă cu putere să cercetăm cu seninătate și răbdare *pricinile despărțirii* foștilor credincioși din sânul bisericii, să studiem în adâncuri *pricinile alipirii* de Comunitatea sectantă, în scopul bine definit de a-i contrapune valorile spirituale și materiale ale bisericii dreptei creștine, de a intra și rămânea în această Biserică, de a se integra în duhul pre daniilor ei, de a asculta și a se supune poruncilor ei. Așa am înțeles cu problema noastră pusă astăzi, spre desbatere, de înalta autoritate bisericească.

Și, ca să identifice pricinile despărțirii și ale alipirii, am recurs la câteva desprinse din spusese foștilor credincioși, cu care am stat de vorbă și la luptă în particular și în confruntare publică, în calitate de președinte al Cercului pastoral Slăvești din circ. III Teleorman.

Am cercetat numai câteva din pricinile acestora mai ispititoare, deoarece numai atât mi-a îngăduit vremea și puterea, în curgerea unei săptămâni dela comunicarea subiectului acesta prea frumos, prea delicat și prea interesant, ca să

învrednicească să aibă aceeași soartă cu ei.. *Cântarea trebuie să păs'reze o notă muzicală constantă, după glasul respectiv, nici prea ridicând, nici prea coborînd, ci păstrând calea de mijloc.*

De aceea alegerea cântăreților, ca și formarea lor, nu este o lucrare tocmai ușoară. În aceeași biserică, ei trebuie să aibă voci egale și în ce privește arta, și în ce privește calitatea și timbrul, pentru a nu cânta într'un contrast ritmic continuu neplăcut. Cântăreții trebuiesc obligați să pronunțe corect, pentru ca auditorul nu numai să audă, ci să și înțeleagă și să simtă ce a voit sfințitul autor al textului. Să li se interzică orice încercare de inovație în melodiile bisericești, observându-se bine că de obicei înovează nu cei

ce cunosc bogatele și îngereștile melodii bisericești ale celor opt glasuri și ale derivatelor lor, ci cei ce nu cunosc mai nimic în materie de psaltichie. Aceleași reguli trebuiesc respectate și de preoți și în primul rând de ei, pentru ca nu cumva pilda lor să amăgească și pe ceilalți.

Căci ortodocșii se scârbesc de cântările religioase ale sectanților, fug de muzica bisericească instrumentală și pompoasă a catolicilor și a protestanților și se adună înaintea altarelor strămoșești, unde preoții și cântăreții sunt datori să cânte lui Dumnezeu simplu, pios și cu umilință. Căci creștinul cel adevărat nu caută în biserică desmiardarea auzului, ci îmbogățirea sufletului, prin învățarea cuvântului.

Aceleași principii trebuie să călăuzească și pe

poată fi ddsfășurat în toate amănuntele lui, într'o vreme atât de scurtă.

Înainte de a trece la studierea acestor pricini mărturisite ori ascunse, în urma căreia vom indica metoda, nu am putut să trec cu vederea și determinanțele acestei preocupări superioare:

a) Turburarea stilștilor. b) Arestarea de curând a fostului preot Tudor Popescu dimpreună cu 40 de părtași ai Tudorismului, c) cererea de convertire în masă a jidanilor, d) eșirea preotului din rolul său pastoral prin acțiuni politice de partid, prin întreprinderi rentabile sau altele de acest soi care îndepărtează lumea de biserica strămoșească și în sfârșit, opiniez, și ecoul¹⁾ „Predaniei“ o revistă de critică teologică, în care citim:

„Propaganda sectară prinde în mrejele ei aproape numai pe cei ce s'au desbisericit, adică pe cei ce au eșit din ascultarea Bisericii. Adeseori, oameni pușini la minte sau necurați în inima lor, adică pe mercenari. Biserica este datoare să le stea într'ajutor tuturor. Dar nu acordându-le dreptul ei de a învăța, nici umplându-le casa și buzunarele de biblii, ci lucrând să-i aducă, din nou în Comunitatea de credință, de nădejde și de dragoste, care este Biserica.

Preoții își vor împlini această datorie misionară mărturisind și trăind învățătura bisericii, adică *dovedind că ei înșiși nu sunt niște desbisericiți* „potrivit cuvintelor: „Eu mă sfințesc pe mine însumi pentru lume“.

I. Să cercetăm fiecare spusă în parte: „Nu-mi place dezordinea din biserica ortodoxă“. În fond această afirmațiune cuprinde două erori:

I Sectantul predicator i-a descris nerânduiala din b'erică, în așa chip, ca să-l câștige pentru rânduiala din casa lui de rugăciune. Naivul o admite. I s'a întins o cursă și el a căzut în ea. Dar face o mare greșală în fond: înlocuește o dezordine care i nu-i aparține dar pe care o putea ocoli sau îndrepta, cu altă dezordine, căci iese de sub comanda lui Hristos, care îi cere

1) An. I, nr. 3 pag. 7.

cei ce citesc rugăciunile, psalmii, etc. Aci se observă două tendințe opuse: unii, pentru a scurta cât mai mult timpul serviciului divin, citesc cu atâta repezeală, încât și-e imposibil să înțeleagă ceva, ori cu câtă atenție i ai asculta. Aceștia nu voiesc să omită nimic din rânduiala tipicului, dar transformă totul într'o morișcă ce zbârâie continuu. Citirea lor extrem de grăbită ar putea fi comparată cu o roată ce se învârtește atât de repede, încât nu i se mai văd spițele. Căci la ei dispar silabe, dispar cuvinte, dispăre orice posibilitate de înțelegere pentru ascultători. Aceștia fac două greșeli fundamentale: întâi că nesocotesc textul sfânt, ștergându-i orice înțeles. Mai bine ar face altceva acești oameni, decât să profaneze astfel rugăciunile bisericii. Al doilea, fac

îndreptarea păcătosului și intră sub ordinele unui simplu om interesat, care-l amăgește.

II. Iar a doua greșală de moarte este că acest om amăgit de predica sectantului a alunecat dela drumul bătătorit de strămoșii lui, adică dela drumul bisericii, fără să-și dea seama că era dator să se ostenească din răspuțeri, ca să pună o piatră într'o groapă făcută, să taie un scaete care împiedeca mersul său ori al tovarășilor sau să facă un șanț de scurgere a noroiului, care se îngământădise pe acest drum. Să măture gunoiul din sânul bisericii. Să pună pieptul și inima ca să aducă o îndreptare a neorânduiei poticnitoare din sfânta sa biserică. Să schimbe năvaurile rele ale tovarășilor întru Hristos, decât să-și părăsească locul de cinste și de înălțare al strămoșilor săi.

Frați luptători ai lui Hristos, trebuie să batem fierul cât este cald. Ai aflat că cutare credincios s'a dat la sectanți, prima ta grijă este ca în timpul convertirii, când elementele vechi se luptă cu cele noi. când el cumpănește ce știe cu ce aude dela predicator, când, sfârșit, el trece prin această criză sufletească mai mare sau mai mică, să pui degetul pe rană și să administrezi alifia vindecătoare. Este el nemulțumit de dezordinea fraților lui din biserică, adică vrea ordine, arată-i o în Hristos! Căci în afară de Hristos nu este. Este el la o răspântie, adică nu știe încotro să apuce: ori spre Hristosul strămoșilor ori spre Hristosul inoitorilor. Arată-i că un singur Domn este. Și unul este Învățătorul. Că ajunge slugii să fie ca stăpânul. Sau și alte temeuri, care să-i încetinească alunecarea. Ostenește te să-i ții treaz simțul inimei că a alunecat dela linia ordinei și a onoarei și că s'a abătut la casa blestămatei, prin *lec'ură biblică*.

Iată o metodă:

Prin urmare, în această privință ar fi potrivită ca metodă: *echipa misionară de preoți di-tinși sau de teologi încercați și specializați, bunele publicațiuni religioase, răspândite prin colportori culți și morali, prin care să se arate poporului îndatoririle față de căpeteniile statului și a bisericii.*

să se nască în sufletul credincioșilor credința că rugăciunile bisericești au prin ele însele o putere oarecum magică și că e de ajuns să fie îngăunate spre a fi ascultate de Dumnezeu, așa că înțelegerea lor nu interesează deloc. Așa se naște în sufletul credincioșilor un fel de superstiție și de formalism păgân. Căci rugăciunile s'au scris nu pentru a fi rostite fără niciun înțeles, după exemplul păgânilor care bolborosesc rugându-se și cari cred că prin nemăsurata lor poliloghie vor fi auziți de Dumnezeu. Ele s'au scris spre a produce în sufletul cititorilor și ascultătorilor anumite idei, sentimente și atitudini transformate apoi în acte de voință și în fapte. De aceea trebuiesc citite rar, spre a fi pe înțelesul tuturor, de aceea trebuiesc rostite cu pietate, ca înaintea lui Dumne-

„Maniera comercială trebuie absolut exclusă din metodele preotului, ca una care pustiește câmpul spiritualității turmei credincioase”¹⁾ Și ca să armonizăm interesul omenesc cu chemarea noastră, se cuvine să aplicăm o străveche practică cunoscută încă din apologia întâia a sfântului Justin Martirul și Filosoful: împărțirea prin rotație enoriașilor în deosebi lipsiți, a ofrandelor în natură, care abundă cu prilejul marilor prasnice bisericești: Adică să nu uităm nici o dată *calea asistenței materiale*.

Frații mei de duh și de sânge, am studiat până acum doar câteva din pricinile mărturisite ale despărțirii unor credincioși din sânul cald și sfânt al bisericii.

Voi menționa mai departe și câteva din pricinile tănuite ale acestei despărțiri și mai ales ale alipirii lor de comunitatea sectară.

„Dar, mai întâi se ridică o întrebare: de unde e putem surprinde?”

Hotărât, gândurile ascunse ale inimii le putem cunoaște din fapte, din organizarea, din ideologia propovăduită, din psihologia sau din mentalitatea lor.

De aceea, aici e bine ca preotul misionar să nu uite a face deosebirea dintre sectanții naivi și ignoranții puțini la minte și sectanții conștienți și plini de dedesubturi nemărturisite și deci, necunoscute, în toată goliciunea lor, de cei inconștienți și simplii.

De exemplu, evlavია și predica unui șef predicator ca Paulinii sau alt strein de sânge și de credință ca și a cercului inițiaților lor, nu răsar din interesul superior al mântuirii creștine, adică din interesul Bisericii unice, sfinte, sobornicești și apostolești, statornicite în acest scop de *Întemeetoruul Hristos* — piatra din capul unghiului — după cum se poate constata că răsar la adevărații urmași ai săi, ci din alte calcule, din alte intenții, din alte izvoare nebanuite și necunoscute încă de masa poporului de jos.

1) Pr. P. Vintilescu. Preotul în fața chemării sale de păstor al sufletelor pag. 178.

zeu, cel ce este de față în sfântul altar și ca înaintea Mântuitorului însuși, care ne-a spus că oriunde vor fi doi sau trei adunați în numele lui, va fi și El în mijlocul lor.

Alții însă declamă rugăciunile, întonându-le după regulile dicțiunii. Citirea lor e de mii de ori mai bună, cu condiția să nu se cadă în exagerări și să nu se citească fără duhul pietății tradiționale în cultul ortodox. Să se evite, cu alte cuvinte, orice declamație teatrală și orice accent lipsit de pietate sau artificial.

În biserică, și citirea și cântarea trebuie să fie deopotrivă de evlavioase, spre a ne înălța gândul către Dumnezeu, care ne-a dat diferite da-

Eu compătimeșc pe cei naivi și aceștia sunt dintre țărani sau orășenii noștri, dar îmi repungă șireții, fărnicii și necurații la inimă și aceștia sunt dintre căpeteniile lor. De aceea este foarte greu, dacă nu fără putință să convertești un șiret interesat și încadrat în disciplina comunității.

Am avut prilejul să fac această încercare cu predicatorul baptiștilor din acest oraș. Totuși osteneala preoților misionari, mișcarea dela Maglavit și alte împrejurări sociale a făcut pe popor dela o vreme încoace să simtă ceva din dedesubturile sectanților. Și astăzi am convingerea că mulți înșelați au venit la matca veche și vor veni. Ca atare, e bine venită problema metodei de readucere a lor la sânul bisericii: dar am și o nemulțumire pe care îmi îngădui s'o exprim aici în intimitatea noastră preoțească: mecanismul metodei, arta conducerii unui suflet sau acțiunea de convingere ortodoxă — căci așa am înțeles eu subiectul — este foarte delicată. Este foarte anevoioasă. Este foarte interesantă. Dar, ca s'o arăți în toate fibrele ei se cere o muncă migăloasă. O încordare care reclamă vreme îndelungată și nu de o săptămână pentru seria I de preoți și două săptămâni pentru seria II. Poate că înalta autoritate a vrut să se pună la încercarea răspunderii într-o vreme atât de scurtă, socotind că avem în spate o experiență mai lungă. Răspundem: suntem gata la datorie! Metoda conducerii sufletelor din Biserică sau afară de Biserică este preocuparea noastră cea de toată ziua. În orice clipă ne ostenim să cucerim „cetatea interioară a fiecărui individ” și cu aceasta „sufletul fiecărei parohii” dar avem de spus o constatare: Biserica este sufletul Statului dar Statul, cu durere o mărturisim deschis nu este trupul Bisericii. Problema sectelor nu e numai pur bisericească ci și pur națională. Deci ca să nu moară Statul — reprezentanța națiunii — și națiunea românească însăși, se cuvine să apere Biserica de atacurile vrăjmașilor, în acord cu Sfântul Sinod. Intervenția Statului în chestiunea libertății religioase este o *legitimă apărare* a națiunii invadate de lipitori și anarhiști. Mai am de pomenit patru pricini ascunse ale despărțirii de biserică

ruri — unuia dicțiune, altuia glas frumos, etc. — nu spre a ne îngâmba cu ele în fața drept credincioșilor creștini, ci spre a contribui, prin pioasa lor valorificare, la zidirea tuturor, începând cu noi înșine.

NICODEM POPESCU
Teolog

și în același timp ale alipirii de comunitate sectantă :

a) Mulți dintre rătăciți socotesc că făcând școala sectanților ajung să-și înjghebeze o bună stare materială din fondurile lor evidente sau secrete și pe căi nu tocmai grele.

b) Mulți se lasă atrași de simplitatea comunității neîncărcătoare cu atâtea îndatoriri materiale și spirituale, ca în Biserica dreptei credințe.

Bună oară botezul este simplu, cununia sau înmormântarea fără prea multă cheltuială sau nu te apucă nimeni de nimic, se amăgesc ei !

c) Mulți se lasă încântați de noutatea ușurinții de mântuire, de pildă prin credință în afară de Biserică, prin inspirarea sfântului Duh, prin intruparea lui Hristos în om, prin suprimarea organelor genitale sau alte bazaconii.

Nu mai pomenesc de nepregătirea sau nepuțința multor slujbași, de răceala săvârșirii ei sau de precugetările credinciosului cu privire la viața slujitorului. Comparați, frați luptători maniera de convingere a predicatorului cu a preotului nostru și vedeți deosebirea !

Și atunci, care este metoda cea mai potrivită, pentru a-l convinge de contrarul adevăr ?

Să-i tragi luarea aminte că, a nu cunoaște comorile neprețuite ale Ortodoxiei, nu înseamnă a le vinde pe câteva minciuni sfruntate ale rătăciților, spuse sub formă ușoară. Că numai după ce s'a ostenit să ajungă la cunoștința cea adevărată a învățaturii Mântuitorului, se cuvine să le pună în comparație cu învățătura rătăcită. Și, să nu se grăbească a socoti citania sectanților mai bună, fără să aibă habar de cea dreaptă.

Că, numai dacă a înțeles și a practicat drept slujba bisericeii, poate să priceapă dedesubturile streinilor de sânge și de lege și cât de greșită și de interesată e rugăciunea, citania sau cântarea lor. Prin urmare, altă metodă este *luminarea maselor poporului prin broșură misionară*, ziditoare de suflet, prin *cercurile pastorale*, bine organizate sau prin binecuvântări deslușitoare de slujbă sau de moravuri la acatiste seara sau în alte zile fixate pentru studii biblice. Să ne folosim deci de metoda harismatică : să-l atragem prin *frumusețea cultului nostru*.

IV. „Nu-mi plac creștinii, care în biserică fac semnul crucii și afară în societate îl batjocoresc, care se închină la sfinți și apoi îi ocăresc, care aud să nu mintă, să nu fure, să nu se îmbete, să nu fie desfrânați, să nu fumeze și în lume nu poți trăi de viața lor“,

Sectantul țintește să-și îndreptățească ivirea lui în lume, prin unele nepotriviri dintre credința și viața conducătorilor bisericii sau ale credincioșilor ei.

În fond este numai un pretext. Cântăriți spusese convertitului : „nu-mi plac nepotrivirile dintre învățatură și practică“. Rețineți cuvintele cruce, sfinți, decalogul, tema ascunsă a predicatorului. Dece nu-i plac omului nostru laptele pe care le-a săvârșit poate și el până acum ?

Pentru că predicatorul i le-a descris în culorile cele mai negre și i-a înfățișat toată urâtenia lor

în lumina limpede a Sfintei Scripturi. În chipul acesta i-a insuflat în inimă, desgust și nemulțumire de ele. I-a trezit curiozitatea de a-l asculta. După ce i-a prins sufletul cu undița aceasta amăgitoare, îi strecoară ușor în minte concluziile lui eronate, pe temeiul părut scripturistic. Și în cazul acesta, ne întrebăm : n'a auzit despre urâtenia acestor fapte rele și din biserică ? Hotărât că a auzit, dar n'a izbutit învățătura de acolo să-i pună pe gânduri, să-l zgudue să-l renască, pentru că el până acum nu a întâlnit o atmosferă, care să-l incercuiască și să-l țină veșnic treaz, în viața cea de toate zilele. Câți creștini, bună oară, cu numele, nu drăcuie, nu ocărăsc ordinar, nu injură de lucrurile sfinte și de sfinți, nu mint, nu fură, nu se înbată, nu fumează sau se desfrânează chiar alături de noi, fără să se sinchisească ; fără să se resimtă, fără să întămpine o împotrivire din partea atmosferei sufletești înconjurătoare ?! Eu unul cred și o știu din viața curgătoare că în societatea de azi lipsește această comunitate de simțire și de trăire creștinească chiar la cei aleși. Și că șireții de sectanți ne speculează această lipsă. De aceia ei urmăresc din răspuțeri s-o creeze în sânul adunării și s'o păstreze prin contrastul cu a ceea ce a familiei a strazii și a societății în genere. Auziți o metodă : Te învață Biserica Ortodoxă să faci vre una din faptele rele pe cari ai pomenit și dacă nu te n-vață de ce te duci la rătăciți ? El îți răspunde : nu te învață dar nimeni nu face ce aude la biserică. Pe când cei din adunare săvârșesc cu adevărat fapte creștinești și atunci e mai bine să mă duc la ei." În această împrejurare : Care este metoda de a-l readuce la sânul bisericii părăsite ?

În primul rând îi atînești privirile și inima spre viața petrecută cu oamenii, a Domnului nostru Iisus Hristos, în chipul cel mai viu, cel mai colorat, în chipul cel mai intuitiv, bună oară, prin cinematograf, sau pe temeiul sfinților icoane din biserică. Adică îi arăți calea adevărului spre Sfântul Sfinților. Aici, nu poate să-ți aducă nici o împotrivire. În al doilea rând, îi pui în față faptele Sfinților creștini, cari au mers drept pe urmele Învățătorului Iisus, pe calea scrisului și a cititului.

În privința aceasta a vieții sfinților, care în adevăr cucerește foarte mult inima cetitorului sau a ascultătorului, sectanții însă au la inimă să scoată la iveală numai părțile lor omeneste, ca să-l deguste și să-l atragă spre viețile lor, care se pretind mântuiri, curățiri și sfinți ?! Aici se cere să procedezi cu multă prudență : să-i atragi luarea aminte asupra planului diavolesc al rătăciților :

Că ei nu vorbesc niciodată de părțile frumoase și dumnezeiești din viețile Sfinților care strălucesc ca diamantele pe cerul senin al creștinătății, că ei caută pe toate căile să arate că descrierea istorică a faptelor sfinte este o născocire omenască, o poveste copilărească sau o închipuire a misticilor, că, în sfârșit, ei nici nu vor să pomenescă părtașilor lor despre sfinții creștini. Dece ? Pentru că în mândria lor satanicească vor

să se considere reformatorii lumii, restabilitorii adevăratei biserici. pe care nimeni n'a cunoscut-o până acum, adevărații sfinți ??? care trăiesc împreună cu Hristos. Pentru exemplificare, faci o comparație între un sfânt creștin și altul pretins sfânt, adventist, baptist, pocăit, student în Biblie sau altă bazaconie luciferică și-i arăți că este impios să degradezi un adevărat sfânt până la un smintit ordinar; dar să se convingă că adevărata viață creștinească se întâlnește numai în adunarea sfinților creștini și nu în aceia a răătăciților. Iar în al treilea rând să-i înfățișezi principiul fundamental al creștinismului, că el este dator, ca ostaș al lui Hristos, să lupte și să se aștearnă la lucru evanghelic, cu toate puterile nu pentru schimbarea bisericii, ci pentru îndreptarea păcătoșilor, oricare ar fi ei, pentru că alături cu grăul crește și neghina, dar trebuie plivită la vreme priincioasă. pentru că împreună cu peștele în năvod sunt și alte vietăți nefoletoare dar trebuiesc aruncate, pentru că „Soarele Dreptății“ răsare și peste cei buni, dar și peste cei răi, care trebuiesc îndreptați. Oamenii pot greși pentru că sunt oameni, dar tocmai pentru îndreptarea lor Dumnezeu a întemeiat Biserica. Sa în care strălucește deapuri Adevărul. Prin urmare biserica și școala trebuie să întreprindă o acțiune vie de moralizare a vieții publice, începând cu noile generațiuni de copii. Să creem o comunitate de simțire și de trăire creștinească în sânul societății actuale, *prin învățămîntul religios, prin reviste creștine, prin presă creștină*. Am convingerea cristalizată din încercarea cu copii din casa mea și din clasele primare că poza faptelor biblice din „Dumineca copiilor“ cu înșirarea lor, sub formă de poezie ușoară, folosește foarte mult. Numai puțin poezia cultă bisericească din „Fântâna Darurilor“ pentru tineretul studios. De mult am la inimă punerea la lumină a vieții Sfinților, de care aud oamenii în scurgerea unui an bisericesc, pe grai popular și pe înțelesul tuturor. Prin urmare să nu uităm nici *metoda acțiunii sociale*, practică în asociațiunile religioase, de sub supravegherea sfintei noastre Patriarhii.

V. În sfârșit ajuns la nodul gordian, la nervul existenței sectanților, la vițiul lor secret, păstrat sub haina umilinței și a sfințeniei prefăcute. Dacă stai de vorbă cu orice sectant, în tot momentul el urmărește să-și îndreptească îmbrățișarea altei legi, arătându-și desgustul, nemulțumirea și durerea, față de poticnirile membrilor conducători ai bisericii. Îți vine înainte cu tot felul de fapte urite din viața lor, ca să-ți arate dezarmonia dintre interesul omenesc și chemarea lor. Îți înfățișează atâtea păcătoșenii din viața lor privată și publică, pentru ca să te determine să nu mai crezi în darul lor de predicator, sfințitori sau conducători spre limanul mântuirii. Își încordează toate puterile, își consumă toate metodele. ca să dărîme această coloană vertebrală a creștinătății, ca să bată păstorii pentru a se risipi oile și deci pentru a-i înlocui. Duce lupta pe viață și pe moarte, pentru a cuceri această redută nevinsă a lui Hristos. Căci fiecare sectant își da

bine seama că *viața luminoasă a oricărui slujitor ales al lui Hristos înseamnă pur și simplu moartea lui, inutilitatea lui*. Aici toți sectanții presimt că se repetă apriga luptă din pustia Carantaniei dintre Iisus și Diavolul, dintre puterea Adevărului și a Minciunei, dintre Făcătorul de pace și pricinuitorul de ceartă între creștini. Și atunci, care este metoda cea mai nimerită a preotului pentru a readuce la biserica ortodoxă pe sectantul, care turbează de ură împotriva lui ! Ce delicată problemă !

Mai întâiu, trebuie să pornești dela fondul lui sufletesc bun : să-l pui în situațiunea intimă de a se explica de ce odată iubea și respecta preoții iar acum îi urăște și îi desconsideră ? Să-l pui adică în această dezarmonie proprie a sufletului său. Al doilea, să-l pui să se lămurească de ce și cum poate să batjocurească ceiace a ales Hristos ? De-ți prezintă cazul lui Iuda, îi arăți cum l-a socotit Mântuitorul în momentul vânzării prin sărutare : prieten. Sau după vânzare : „mai mare păcat are.“

Dar nicăieri nu spuse că Iisus nu l-ar fi primit din nou în rândurile apostolilor dacă s'ar fi pocăit din inimă ca Sfântul Petru, cel lepădat de trei ori. Iisus vrea întotdeauna îndreptarea păcătoșului. El iubește pe vrășmași. Chiar pedeapsa dumnezeiască este o dovadă de iubire, necuprinsă de mintea noastră.

De te întreabă de ce autoritatea bisericească tolerează în sânul bisericii slujitori, care nu sunt la înălțimea chemării lor, îi răspunzi că Biserica nici o dată în cursul vremurilor nu a isgonit din sânul ei pe păcătoși care se pocăiesc. Rostul ei este tocmai *îndreptarea oamenilor* spre mântuire, ci nu spre pierzare. Prin urmare a-l înlătura pe cineva până nu i-ai înlesnit puțința de îndreptare, este un nou sens. Pilda tâlharului mântuit în ultima clipă a vieții sau botezarea Sfântului Constantin cel Mare pe patul morții nu ne lasă să săvârșim o asemenea fără de lege. Nu sunt gândurile oamenilor ca gândurile lui Dumnezeu. *Nonă ne ajunge doar să avem mintea lui Hristos*. Și atunci cum rămâne cu greșeala preotului ? Aici îl faci atent să nu confunde nici o dată instituția divină a bisericii cu lipsurile omenesti ale slujitorilor ei. Să nu ardă moara ca să fugă șoarecii. Să părăsești așezământul lui Dumnezeu din pricina interesului lor exagerat Să fugi de locașul Duhului Sfânt din pricina unor vase slabe. Aceasta ar însemna să tăgăduiești apostolia, din pricina vânzătorului Iuda. Ceiace constituie o eroare fundamentală. Greșalele preotului amintesc sufletele credincioșilor și este vai de acela prin care vine poticneala sau scandalul, dar creștinul de convingere în această tristă împrejurare trebuie să se lase condus de două îndatori față de rău : să se ferească de el și să ridice pe cel căzut sub lovitură lui. Adică se cuvine să împrumutăm *metoda Învățătorului Iisus, care a fugit de rău și s'a ferit de el dar la vreme potrivită și-a pus sufletul răscumpărare pentru mulți și și-a dat viața pen'ru oile sale, pentru cei răi*.

Să le arătăm că, dacă pun la îndoială darul

sfânt al unor preoți, cu părți omenеști slabe, să-și dea seama că sunt respingătorii și împotrivirii Duhului Sfânt, — un păcat care nu se iartă nici în veacul acesta, nici în cel viitor.

Că, dacă se socotesc că sunt inspirați de Duhul Sfânt, în spatele căruia se pun întotdeauna, dar

tăgăduiesc pe *acela al preoților*, se găsesc și rămân în o isbitoare contradicție cu ei însăși. Sau însăși, dacă sunt unii preoți cu slăbiciuni, nu este drept, cinstit și logic să tăgăduiești vrednicia duhovnicească a preoților buni și să respingi ierarhia sfântă a Bisericii.

Pr. MIHAIL STANESCU

MĂRTURISIREA UNUI FOST PREDICATOR ADVENTIST TIMP DE 15 ANI ÎN JUDEȚUL TELEORMAN

Cu prilejul revenirii foștilor credincioși bapțiști la Ortodoxism, un fost predicator adventist ne-a citit o impresionantă mărturisire:

„Mă simt privilegiat și favorizat, căci astăzi împărtășesc în mod deosebit bucuria ce o are Sf. Biserică creștină ortodoxă pentru reîntoarcerea fiilor ei. Am însă un dor mai mare, de a privi (împreună cu ochii credinței) la bucuria care este în ceruri pentru reîntoarcerea unui singur păcătos, bucurie la care Biserica participă făcând voia Domnului „precum este în ceruri așa și pe pământ“.

Pe calea rătăcirii abătut de la dreapta credință am fost și eu timp de 15 ani de zile, fiind atras pe această cale de emisarii adventiștilor prin interpretările false ale Sf. Evanghelii, stricând astfel cuvântul lui Dumnezeu (II Cor, 2. 17; II Petru 2, 3).

Dornic după mântuire și'n căutarea multor virtuți creștine care să-mi asigure un adăpost sufletesc, am rătăcit ani întregi neaflând ce dorea sufletul meu, pentru că virtuțile cu adevărat creștine nu sunt cuprinse în țarcul sectar al adventiștilor.

În căutarea celor mai sus arătate am găsit și am văzut cu durere spiritul anti-creștin de care adventiștii se lasă conduși precum și purtarea lor dușmănoasă și răutăcioasă. Acestea au fost motive bine determinate care mi-au dat dovezi îndestulătoare spre a nu mai fi părtaş la lucrurile lor; deaceia condamnan manifestele lor cu care blamează Biserica ortodoxă a cărei temelie a rămas neclintită dealungul tuturor vea-

curilor erei creștine. Deasemenea condamnan spiritul anti-militar care slăbește temelia Statului român.

Consider de datoria mea a da vie mărturie în fața tuturor ca unul ce sunt cunoscut că am lucrat în această comună, ca și în altele, în ce privește prozelitismul adventist.

Mă oblig ca la timp potrivit să ajut cu cuvântul și cu fapta arătând calea către dreapta și sfânta noastră Biserică ortodoxă. Am avut o deosebită bucurie pe care nu o pot exprima, ascultând la Radio în familia Cucernicului părinte Titi Ionescu din comuna Buzescu — în care locuiesc — cuvântarea rostită de părintele consilier referent al Sf. Mitropolii, Mihail Bulacu, referitoare la sectele religioase. Mă bucur văzând că Biserica întreprinde o vie activitate misionară de propagandă religioasă.

Țin să mă adresez fraților mei apostatați dela credință în trecut, fraților mei reînțorși la credință astăzi, că este datoria noastră de a reînțorși corpul Domnului nostru Iisus Hristos prin aducerea înapoi a mădularelor smulse de lupii răpitori și proorocii mincinoși prin cuvântări înșelătoare. Sacrificiul depus de Prea Sfințitul E-milian Târgovișteanu, vicarul Sf. Mitropolii, ne-a dat dovadă de o mare iubire creștină ce se revarsă în valuri peste inimile noastre de creștini legăm această veșnică amintire în spiritul credinței noastre.

Dumnezeu să ne ajute să trăim o viață de adevărați creștini“.

ALEXANDRU A. TACHE
Buzescu-Teleorman

1 Decembrie 1938

Primăria Com. Nenciulești-Teleorman

T A B L O U

De numele și pronumele sectanților cari au revenit la cultul ortodox
cu arătarea datei procesului verbal de revenire

Nr. cor.	NUMELE ȘI PRONUMELE	Etatea	Secta de unde a plecat	Nr. de înreg. și data procesului verbal de revenire
1	Stoian R. Căldărușă	48 ani	bapțiști	Inreg. la Nr.1882 proc.v. din 7 Dec.
2	Tudora St. Căldărușă	40 "	"	"
3	Gheorghe St. Căldărușă	12 "	"	"
4	Dumitru St. Căldărușă	9 "	"	"
5	Tudor St. Căldărușă	5 "	"	"
6	Marin D. Sandu	51 "	"	Inreg. la Nr. 1885, idem
7	Elena Marin D. Sandu	46 "	"	"
8	Petra Marin D. Sandu	18 "	"	"
9	Stan Marin D. Sandu	20 "	"	"
10	Gheorghe M. D. Sandu	15 "	"	"
11	Niculae M. D. Sandu	22 "	"	"
12	Const. M. D. Sandu	10 "	"	"
13	Margareta M. D. Sandu	9 "	"	"
14	Ivașcu Radu	19 "	advențiști	Inreg.Nr.124 pr.ver.din 31 Ian.1938
15	Marin Damian	54 "	"	Inreg.Nr.198 pr.ver.din 7 Febr.1938
16	Stoica M. Damian	55 "	"	"
17	Tudor M. Damian	38 "	"	"
18	Cristina T. M. Damian	32 "	"	"
19	Marin O. Barbu	36 "	bapțiști	Inreg.Nr.19 pr.v.din 30 N-brie1938
20	Ioana M. O. Barbu	34 "	"	"
21	Paraschiv M. O. Barbu	9 "	"	"
22	Ion M. O. Barbu	3 "	"	"
23	Pavel M. O. Barbu	1 "	"	"
24	Florea B. Sin	34 "	"	Inr.Nr.1633 pr.v.din 30 N-brie1938
25	Rada Fl. B. Sin	32 "	"	"
26	Stan Florea G. Sin	9 "	"	"
27	Maria Fl. B. Sin	7 "	"	"
28	Elisabeta Fl. B. Sin	4 "	"	"
29	Lidia Fl. B. Sin	2 "	"	"
30	Ion Fl. B. Sin	17 zile	"	"

Se certifică de noi exactitatea prezentului tablou.

Primar (ss) P. TRIVIDOIU

Notar (ss) Indescifrabil

RECENZII - CĂRȚI

PASTORALE ȘI CUVÂNTĂRI

ȚINUTE DE ÎNALT PREA SFÎNȚIA SA, D. D. Dr. MIRON CRISTEA, PATRIARHUL ROMÂNIEI. VOL. IV ȘI V. BUCUREȘTI 1938

Misiunea noastră pastorală cere regulat resurse spirituale pentru buna diriguire a lucrării sacerdotale, cu sufletele creștine ce ne sunt încredințate. Aceste resurse în cea mai mare parte ne lipsesc. Literatura noastră bisericească, apreciind în special ultima vreme, se afirmă a fi sărăcăcioasă. Iar unii păstori de suflete, ce cunosc mai bine limbile străine ce se vorbesc, caută să folosească lucrări pastorale eterodoxe, pe care le comandă în străinătate. O mare greșală și aceasta pentru faptul că o alimentare sufletească unilateral eterodoxă, ne poate duce la căi de lucru și rezultate din nefericire eterodoxe.

Iată de ce, în această vreme de lipsă a unei literaturi pastorale mai variate, salutăm cu cele mai omagiale cuvinte sosirea încă a două volume IV și V, destul de dezvoltate (300 pagini fiecare), ce au apărut tipărite cu predicile, cuvântările și pastoralele Înalt Prea Sfințitului Patriarh, din ultimii ani.

Personalitatea pastorală a Înalt Prea Sfințitului Patriarh Miron, apreciată pentru talentul și tactul pastoral și de clerul din străinătate, ni se înfățișează ca un munte uriaș, din care pot ieși atâtea izvoare de apă vie, de orientare pentru misiunea păstorilor noștri de suflete. A încerca pasagi din aceste volume, ar fi să vedem că nu sunt de ajuns paginile revistei noastre. A cita aprecieri despre cuvântul pastoral al I. P. S. Patriarh, ar fi să încercăm reeditarea de volume omagiale, ce i-s-au dedicat cu prilejul împlinirii celor 70 ani de vârstă.

Recomandând cu toată căldura convingerii pe care o avem, că orice preot citind aceste cuvântări va fi mult înrâurit asupra elanului său pastoral, și îmbogățit în cea ce privește izvoarele predicii, credem că-i venim în ajutor preoțimii dacă o sfătuim să-și ia în biblioteca parohială și personală, câte un volum din aceste predici și cuvântări. Iar ca o sintetică apreciere a unuia din rarile spirite critice, redăm un sonet dedicat de vestitul epigramist Cincinat Pavelescu, dela „Fundafia regală Principele Carol“, I. P. S. Patriarh, tocmai ca apreciere a cuvântărilor arhi-pastorale :

„Înalt-Prea-Sfinte, verbul Tău sonor
a risipit departe grija vieții ;
apropiind smeritul Tău popor
de firul artei mari și-al frumuseții.

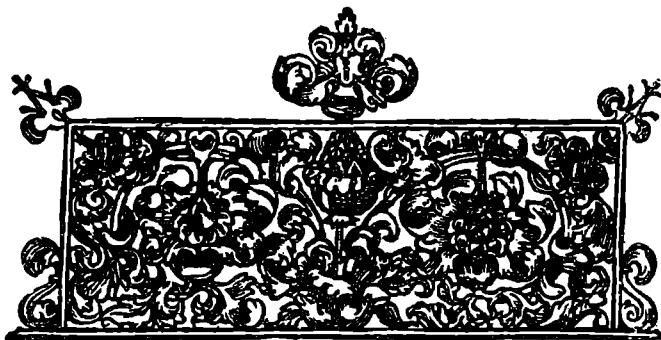
Ca și divinul blând Învățător
lumin'ai pus în negurile ceții
'nălțând credința ca liman al vieții
și dragostea ca țel mântuitor !

Și 'n Catedrala sfântă, unde pasul
atâtor sfinți părinți a răsunit,
ca și un psalm spre cer 'nălțat-ai glasul ;

Și 'ngenunchiată 'n fața Ta mulțimea
a priceput, că marele Prelat
își merită și faima și 'nălțimea“ !

Rep.

C R O N I C A I N T E R N A

MISIONARE

DISPOZIȚIUNILE MINISTERULUI CULTELOR ÎN LEGATURA CU SECȚELE RELIGIOASE

Ministerul Cultelor a trimis organelor în subordine următoarele instrucțiuni pentru aplicarea ultimei decizii ministeriale în legătură cu regimul sectelor:

„I. Se înțelege că sunt interzise nu numai asociațiunile religioase enumerate în aliniatul 2 al acestui articol, ci și oricare altă asociație religioasă care s'ar identifica și care s'ar dovedi că prin doctrina și prin practicile religioase ale aderenților ei aduce atingere legilor de organizare ale Statului și instituțiilor sale, contravine bunelor moravuri, ordinii și liniștei publice.

„Al. 2. Măsurile luate de autoritățile administrative și polițienești nu se restrâng numai la închiderea caselor de rugăciuni identificate și aparținând asociațiilor interzise sau neautorizate, ci se aplică și la oprirea și dizolvarea oricăror adunări ale credincioșilor respectivi.

Organele administrative și polițienești vor aduce la cunoștința ministerului Cultelor și Artelor orice cazuri descoperă de natura celor prevăzute în art. I și în instrucțiunile de față.

„II. Art. 2 reglementează cele două formalități deosebite pe care trebuie să le îndeplinească membrii unei noi asociații religioase pentru a putea să se organizeze și funcționeze în mod legal și anume:

a) Obținerea unei recunoașteri, în principiu, din partea ministerului Cultelor și Artelor, a asociației ca doctrină și ritual, și

b) obținerea unei autorizații speciale pentru organizarea și funcționarea locală a unei grupări de asociații, care au dobândit în prealabil recunoașterea dela punctul a) de mai sus.

Cine face legalizarea semnăturilor

„III. La art. 3 în numărul de 100 membri necesari obținerii recunoașterii unei asociații reli-

gioase, pot intra și bărbați văduvi sau divorțați, cu copiii lor legitimi.

Legalizarea semnăturilor puse pe cererea de recunoaștere se face în comunele rurale de către primar, iar în cele urbane reședințe sau nereședințe de județ, de către organele polițienești.

„IV. În numărul de 100 capi de familie prevăzuți la art. 4, punctul 1, al. 2, se cuprind și femeile văduve cu copii.

Starea confesională se va proba cu dovada ofițerului stării civile, prevăzută de art. 45, al. 5 din legea pentru regimul general al cultelor, însoțită de o copie legalizată de pe declarația făcută înaintea ofițerului stării civile cu prilejul eșirii din cultul avut și trecerea la asociația religioasă respectivă.

Dovada oficială cerută de art. 4, punctul 2 în legătură cu existența unui local propriu pentru o casă de rugăciuni, va fi eliberată de către primăria locală, înțelegându-se prin local propriu imobilul apt pentru o astfel de destinație.

Dovada oficială că localul casei de rugăciuni al unei asociații religioase este situat la o depărtare suficientă de locașurile de rugăciuni ale altor culte constă dintr'un certificat liberat unuia din cei 20 semnatori ai cererii de către primăria locală, împreună cu un plan sumar al poziției tuturor locașurilor de rugăciuni învecinate.

Cum se obține personalitatea juridică

„V. Membrii asociației religioase locale autorizate de minister să funcționeze, potrivit art. 4 din decizie vor putea obține dela Tribunal personalitate juridică de drept privat conform legii persoanelor juridice, capacitatea asociației de a achiziționa bunuri mobile și imobile limitându-se numai la acelea destinate susținerii personalului religios la întreținerea și mărirea casei de rugăciuni, a localului pentru educația religioasă și morală a copiilor credincioșilor, aflate lângă casele de rugăciuni, a cimitirului și locuinței pentru predicatori.

„VI. Când într'un județ nu există 100 de credincioși capi de familie în sensul art. 4 din decizia Nr. 26.208/1938 sau când deși acest număr

poate fi realizat, însă lipsește un centru cu 50 capi de familie ceruți de art. 8 din decizie, în ambele aceste cazuri credincioșii se afiliază la organizația locală din județul vecin.

Când numărul credincioșilor capi de familie ai unei organizații religioase locale, va trece de 200, 100 din aceștia se pot constitui într-o nouă asociație religioasă locală, având drept la casă de rugăciuni și predicatori proprii.

„VII. Pe lângă casa de rugăciuni dela sediul asociației religioase locale mai pot funcționa și alte case de rugăciuni aparținând aceleiași asociații, dar numai în localitățile unde se găsesc 50 familii de credincioși.

Casele de rugăciuni recunoscute și autorizate de minister până la 9 Decembrie 1938 data publicării deciziei Nr. 52.327/938, pot să funcționeze și în viitor dacă în localitatea respectivă și în localitățile învecinate domiciliază 50 familii de credincioși.

„VIII. După vizarea registrelor asociațiilor religioase locale de către autoritatea comunală locală conform cerințelor art. 10 din decizie, Primăria în drept va înainta Ministerului un extras al situației anuale în ceea ce privește numărul membrilor cari au părăsit sau care vor fi intrat în acea asociație religioasă locală.

În registrul asociației vor fi menționate toate mutațiile de membri, atât capii de familie, cât și soția și copiii acestora.

Stabilirea identității predicatorilor

„IX. Pentru stabilirea identității predicatorilor recunoscuți de Minister, aceștia vor avea carnete de identitate cu fotografia lor, liberate de ministerul Cultelor (art. 12 din decizie).

La art. 13, al. 2, se permite predicatorilor asociației locale și numai la cererea credincioșilor respectivi a da asistență religioasă (cântare, rugăciuni, servicii de înmormântare) în cazuri excepționale și exclusiv numai în prezența membrilor familiei ce locuiesc împreună.

„X. La adunările religioase de cult ale membrilor unei asociații religioase locale nu pot fi invitați în scris sau verbal credincioșii altor culte.

Prin acte de prozelitism religios se înțeleg toate

acele demersuri și încercări făcute de conducătorii și membrii unei asociații religioase, colectiv sau izolat, care urmăresc ademenirea credincioșilor altor culte, criticându-le doctrina și ritualul lor, cu scopul de a-i determina să devină membrii acelei asociații.

„XI. Elevii de școală, ai căror părinți (tatăl și mama) sunt membri unei asociații religioase, vor putea fi educați religios de predicatorul asociației respective aprobat de ministerul Cultelor, care are calitatea și calificarea de catihet, obținută în condițiile art. 16 din decizie, posedând și autorizarea de catihet din partea ministerului Educației Naționale.

„XII. Când numărul membrilor unei asociații religioase locale a scăzut sub 50 capi de familie, membrii rămași vor putea să se înscrie individual într-o asociație religioasă recunoscută de Minister, aflată în apropiere.

Chestiunea fondurilor

„XIII. Achizițiunile de bunuri în vederea înființării și funcționării școlilor pentru pregătirea personalului religios, ca și pentru celelalte instituțiuni permise, vor fi comunicate în prealabil Ministerului Cultelor spre aprobare. (Art. 18, al. 2).

„XIV. Bugetul și inventarul de averea asociației religioase locale vor fi înaintate Ministerului Cultelor înainte de începutul anului financiar, aplicabil Statului.

Contul de gestiune va fi înaintat imediat după închiderea anului financiar.

„XV. Tabloul cu datele referitoare la membrii asociațiilor religioase locale recunoscute până la data de 8 Decembrie 1938, prevăzut de art. 4 din decizie vor putea fi întocmite de fiecare asociație locală pe răspunderea conducătorului local și înaintate direct Ministerului Cultelor, conform art. 1 din decizia Nr. 52 327/1938.

„XVI. În cazul închiderii unei case de rugăciuni, conform art. 21, al. 2 al deciziei No. 26.208/938, membrii asociației respective vor fi trimiși în judecata penală, conform art. 1 din menționata decizie, numai dacă dâșii continuă să se adune în scopuri religioase după 15 Decembrie 1938“.

ADEZIUNEA PREOȚIMII DIN CAPITALĂ LA FRONTUL RENĂȘTERII NAȚIONALE

I. P. S. Patriarh dr. Miron Cristea împreună cu clerul ortodox din Capitală a semnat următorul apel privitor la adeziunea și colaborarea preoțimii ortodoxe în „Frontul renașterii naționale“ :

„Dată fiind, până la 1937, organizarea politică a țării pe bază de partide, și unii preoți au fost ispitiți a activa în cadrul acestor partide, ceea ce în mod fatal avea de urmare a conlucra politicește numai cu o parte dintre credincioșii comu-

nei, pe care bisericăse erau însărcinați s'o conducă, dar marea majoritate a clerului, și în acele timpuri n'a pierdut din vedere a lucra pentru închegarea turmei credincioase, în scopul promovării desinteresate a binelui obștesc.

În noua organizare politică a țării, pe baza Constituției din 1938, clerul bisericii ortodoxe române, care totdeauna s'a identificat fără rezerve cu misiunea națională a neamului românesc, se bucură din toată inima, că a ajuns aceste zile,

de nouă și firească organizare a Statului și neamului românesc, făcute de înțeleptul nostru Rege Carol al II-lea și luminații săi sfinți.

Prin aceasta, a ajuns în fericită situație de a lucra în spirit evanghelic și pașnic, la încheierea unitară a turmei cuvântătoare, ce s'a încredințat conducerii sale.

Această încheiere în Frontul unic al renașterii naționale, dă bisericii și tuturor slujitorilor ei și posibilitatea și libertatea, de a colabora pentru viitor în spiritul învățăturilor bisericii noastre creștine, pentru Patrie, Neam și Tron.

De aceea, fără rezerve și din dragă inimă, intră și se înscrie în Frontul unic de renaștere națională, gata să-și pună — ca în întreg trecutul bisericii ortodoxe — puterile sale, autoritatea sa, munca sa, în cadrele acestui front unitar, adânc convins că în chipul acesta, de armonică conlucrare, se promovează mai bine interesele țării, neamului și Coroanei“.

MIRON, Patriarh
Veniamin Ploșteanul
Emilian Târgovișteanul

Pr. Const. Moldovanu, consilier al Sf. Arhiepiscopie a Bucureștilor ; pr. M. Bulacu, consilier cultural, Sf. Mitropolie, conferențiar universitar ; pr. N. Cazacu, consilier referent, la Sf. Mitropolie București ; pr. Grigore Antal bis. Sf. Spiridon Nou, director de cabinet al primului Ministru ; pr. D. Georgescu, revizor eparhial, bis. Sf. Nicolae Buzești ; pr. Gh. Georgescu-Silvestru, protoiereu ; pr. Stoica R. Ionescu, protoiereu ; pr. Traian Vintilescu, protoiereu ; pr. Teodor Georgescu, președintele consistoriului mitropolitan București ; pr. Ioan Georgescu, bis. Popa Nan ; arhimandritul Iuliu Scriban, profesor universitar ; pr. Eugen Bărbulescu, președintele soc. Clerului Român „Ajutorul“ ; preoții : G. Crețu, Ilie Bunescu, C. Preoțescu, Teodor Rădulescu, Paraschiv Dumitrescu, I. D. Petrescu, D. D. Mușățeanu,

Petre Popescu, Const. Negulescu, Ioan Stancu, Ioan Burlănescu, Zaharia Bălbăie, Alexandru Petcu, M. Nicolaescu, Iordache Pascu, Nicolae Rădulescu, Florin Ciurescu ; diacon Ilie Ionescu. preoții : Stan Pistol, Manea Popescu, ; preoții : Gr. Cristescu, Leonida Dumitrăchescu, protoereu, I. Florescu-Dâmbovița, P. Georgescu, I. Vartolomeu, M. Ionescu, Celus Grigoriu, I. Mușățeanu, Petre Serpe, Sever Husariu, Gafton Ionescu, Stelian Marinescu, Mih. Șerpoianu, C. Moise, G. Călin, I. Mateescu, D. Mateescu, D. Rădulescu, N. Dragomirescu, I. Ionescu, I. N. Popescu, N. Iordănescu, Ulpiu Petrescu, D. Manta, Gr. Burlușanu, Teodor Leontescu, protoereu, C. Urseanu, T. Negoită, I. Popescu, C. Popescu, D-tru Popescu, Antipa Florescu, Zamfir Popescu ; N. Angelescu, C. Bobulescu, D-tru Mihăilescu. Ștefan Palaghiță, D. Giulescu, Lupașcu Andreescu ; pr. C. Găiculescu, președintele consistoriului, eparhiei București ; pr. Octavian Mureșeanu. protoereu ; preoții : C. Moisiu, Atanasie Popescu, Nic. Runceanu, D-tru Cristescu, diacon Gh. Soare. preoții : Victor Popescu, Grigore Oancea, Const. Năescu, Dumitru Popescu, St. Popescu' V. Fusu, G. Păunescu, V. Băjenaru, C. Pavelescu, I. Gheorghiu, S. Liliacoveanu, D. Sofronie, A. Constantinescu. N. Vintilescu, Ioan Vodă, Emil Păsculescu, I. Grigorescu, Andrei Mihăilescu, G. Popescu, N. Tomescu, A. Paraschivescu, N. Brezeanu V. Popescu, Gh. Popescu, V. Hadarag, Ioan Sachelarie, C. Diaconescu, Ioan Gofton, Traian Costea, M. Dimoftache, M. Vișoiu, N. Constantinescu, Sandu Predescu, M. Alexandrescu, C. Rădulescu, C. Popescu, G. Bărbulescu, G. Paschia, A. Micșuneanu, I. Dărvărăscu, Petre Grigoriu, diacon Zaharia Mântulescu, V. Mamulea, șef contabil, cancelaria Sf. Mitropolii, Ales. Ștefan Frifu, șef de birou Sf. Mitropolie ; preoții V. R. Ionescu, D-tru Roșculeț, N. I. Manole, I. Fluerașu, D-tru Popovici, etc.

RENAȘTEREA NAȚIONALĂ PRIN IDEIA CREȘTINĂ

Poporul român s'a desvoltat dintru început, având ca reazăm, sufletesc credința creștină, pe care a moștenit-o din primele timpuri ale existenței lui pe aceste meleaguri.

Inarmat cu această credință, poporul român a învățat dealungul veacurilor împotriva tuturor năvălirilor dușmane, prin această forță spirituală și-a încheiat primele începuturi de cultură, în tindă de mănăstire și în altare de biserică, de uude preoții cu crucea în fruntea mulțimilor porneau să-și apere obârșia și neamul.

Prin credința ortodoxă s'a păstrat conștiința de neam și tot prin puterea aceleiași credințe s'a putut realiza unitatea națională a tuturor românilor.

Ce a însemnat oare întreg trecutul nostru de lupte seculare împotriva vrăjmașilor de tot soiul, decât mărturisirea aceluiaș gând luminos de unire, încălzit la flacăra credinței creștine, ce lega deopotrivă pe românii de pe o parte și alta a Carpaților.

Credința aceasta care a făcut minuni în tre-

cutul neamului nostru nu trebuie să slăbească astăzi. Un popor care își pierde credința e considerat un popor mort, fără personalitate, fără vitalitate. Și în această privință Goethe are într-una din operele sale o reflexie pe care nu mă pot opri să n'o reproduc:

„Toate epocile în care credința, sub orice formă ar fi nu iese învinsă, sunt strălucite, înălțătoare de inimi, rodnice pentru contemporani și posteritate. Dimpotrivă toate epocile în care necredința sub orice formă ar fi, rămâne biruitoare, chiar dacă pentru un moment au o strălucire aparentă, dispar în ochii posterității, deoarece nimeni nu poate cu bună știință să se încarce cu ceva nerodnic“.

Credința creștină peste tot unde a pătruns a fost creatoare de opere culturale și sociale de o valoare incontestabilă. Nouă ne-a păstrat însuși ființa etnică a neamului.

În era nouă care începe, credința creștină alături de ideea națională și ocrotirea familiei, formează punctele cardinale ale mișcării inițiale de „Frontul renașterii naționale“ în care sunt chemate toate valorile țării pentru consolidarea statului și întărirea națiunii.

În conferința rostită la radio, d. ministru Armand Călinescu a precizat că „Frontul Renașterii Naționale“ se reazimă pe credința creștină.

Fiind îndeosebi o mișcare spirituală — a adăo-

gat d-sa — el înțelege să dea vieții un sens și o valoare morală.

Desigur că un ritm de viață nouă, în sens naționalist, o afirmare a tuturor forțelor spirituale ale națiunii, o stimulare a virtuților cetățenești și a sentimentului moral în toate straturile sociale nu se pot asigura fără adâncirea și întărirea credinței creștine, în întreaga obște românească.

Nu trebuie să uităm că sub regimurile politice de partid biserica noastră a primit lovituri, iar credința a slăbit. Interesele și luptele electorale treceau înaintea ideii de morală. Anarhia democrației demagogice încurajase toate curentele de dezagregare spirituală, începând cu fracmasonerie iudaică, străină de aceste meleaguri, și sfârșind cu sectele religioase, care n'aveau altă țință de cât să dea lovituri credinței noastre.

Toate aceste curente de destrămare trebuiesc stărpite. O cere aceasta însăși ideea de renaștere națională.

Pe temelia credinței creștine urmează să se clădească spiritul cel nou al României, spiritul de învoire și renaștere națională, îndepărtând tot ce a stat până acum în calea propășirii și afirmării românești.

C. ȘOLDAN

(din ziarul Universul)

REPUNEREA BĂȘTINAȘILOR ÎN DREPTURILE LOR ISTORICE

Actualul guvern a afirmat, în nenumărate rânduri, voința hotărâtă de a urmări aplicarea pe teren, a unui program de reparație națională.

În acest sens, I. P. S. S. Patriarhul Miron, președintele consiliului de miniștri, a stabilit, într'un memoriu, punctele socotite ca absolut esențiale pentru a se ajunge la realizarea acestei acțiuni de repunere a băștinașilor în drepturile lor istorice.

Sugestiile șefului guvernului, cari privesc toate problemele, au fost discutate în mai multe consilii de miniștri, avizându-se și la o serie de soluții practice, pe care departamentele respective urmează să le ia, pentru punerea în aplicare a acestui program.

Recâștigarea pozițiilor pierdute

I. P. S. Patriarh socotește necesară o acțiune de stat, pentru sprijinirea elementului autohton, în opera de recâștigare a pozițiunilor pierdute din cauza vicisitudinilor istorice.

În special șeful guvernului a insistat asupra rezolvirii problemei celei mai capitale: ridicarea păturii țărănești — ținută departe de binefacerile culturii și civilizației — prin starea de impilare în care a zăcut sub vechile dominații străine.

Din acest rezervoriu de energie românească vor fi, treptat-treptat — scoase cadrele care trebuie să înlocuiască atât în profesiunile intelc-

tuale, cât și în cele manuale, elementele ce s'au înstăpânit aici, printr'un proces de penetrație, la care a contribuit și vitregia trecutului și carența politicianismului post-belic.

Pentru scoaterea la lumină a tuturor zăcămintelor spirituale și materiale ale nației, I. P. S. S. Patriarhul Miron, a cerut o politică susținută de înălțare, prin cultură, a păturii țărănești.

Fii de țărani să fie, astfel, sprijiniți, pentru a se îndruma spre școlile superioare: profesionale și teoretice.

Prin burse și prin construirea de căminuri — cari vor trebui supuse unui strict control al activității școlare, cât și al celei extra-școlare, — șeful guvernului vede posibilă realizarea vechiului deziderat al formării clasei mijlocii românești învadată astăzi de pletora străinismului.

Medici și farmaciști români

O altă latură a preocupărilor este formată de necesitatea românizării profesiunilor de medic și de farmacist, cari astăzi sunt acaparate, într'o mare proporție, de străini.

I. P. S. S. Patriarhul Miron Cristea preconizează o serie de măsuri, cari să se ia, de acord, între ministerele Apărării Naționale și Sănătății, pentru a se da posibilitatea elementelor valoroase dela țară ca să poată urma cursurile îndelungate

de pregătire pentru profesiunea medicală, farmaceutică și veterinară.

După această propunere, ar urma ca Institutul medico militar să dea nu numai medici, farmaciști și veterinari pentru armată, dar chiar pentru nevoile sănătății publice, și în special pentru sănătatea satelor.

Cum se va face românizarea întreprinderilor

Pentru a se deschide posibilități cât mai larg de afirmare a potențialului de creație românească, I. P. S. S. Patriarhul întrevide o soluțiune, care va trebui realizată în timp, urmărind recuperarea, în mod temeinic, a terenului, în toate întreprinderile industriale și comerciale, dominate astăzi de străini.

Cantina „Domnița G. Cristea“ a societății Frăților Domnului Iisus Hristos, de pe lângă biserica Dobroteasa din Capitală.

Ar fi necesară, pentru aceasta, modificarea imediată a legii de utilizare a personalului românesc, în așa fel, încât să fie cât mai efectiv ocrotit elementul autohton.

Din cetățenii români întrebuințați în fiecare întreprindere, un anumit procent să fie cetățeni de origine etnică românească.

În decurs de zece ani procentul românilor de sânge va trebui să crească progresiv în fiecare întreprindere pentru a ajunge la un procent de cel puțin 50 la sută din totalul celor întrebuințați în întreprinderi.

Pe de altă parte începând cu cinci ani dela punerea în aplicare a legii și până la zece ani se va fixa un procent progresiv al elementului românesc în fiecare întreprindere pentru fiecare din categoriile de personal (funcționari de administrație superiori, funcționari de administrație inferiori, lucrători calificați, lucrători simpli, etc).

Se cere, în special, introducerea în noua lege a unei serii de sancțiuni, cari să se facă simțite de cei cari ar sabota naționalizarea personalului din întreprinderi.

Vor fi prevăzute măsuri de constrângere cum ar fi lipsirea de avantajul ce legea acordă între-

ripnderilor naționale, înlăturarea dela licitațiile publice și alte decăderi dindrepturi.

Acelaș principiu al proporționalității etnice va fi deasemeni aplicat și tuturor Consiliilor de administrație ale societăților comerciale sau industriale.

Acestea sunt, în rezumat, primele puncte ale programului de imediată realizare, întocmit de șeful guvernului.

Titularii departamentelor, în sarcina cărora cade punerea în aplicare a acestui program, vor stabili, fiecare, soluțiile practice, menite a repune elementul etnic românesc în drepturile lui firești.

În cadrul unui nou consiliu de miniștri, toate aceste soluții vor fi discutate, pentru a se ajunge la o cât mai neîntârziată și metodică aplicare

CĂRTI

V. DUDU: *Biserica ortodoxă din Rusia sovietică* (Tip. Cărților Bisericești, lei 30)

Una din țintele principale ale revoluției bolșevice a fost și distrugerea totală a bisericii ortodoxe ruse, socotită ca un vrășmaș de moarte al noii orînduirii sovietice. Se va scrie cândva ca să fie cunoscută de toată lumea, istoria pătimirii Bisericii lui Hristos, istoria menținerii spiritului religios, în ciuda tuturor măsurilor de aspră persecuție. Pătimirile din veacul al XX-lea vor întrece uneori cele din primele veacuri ale creștinismului, prin propaganda directă mult costisitoare, pentru intronarea spiritului ateist, prin libertatea organizațiilor subminante ale credinței ortodoxe, prin muzee anti-religioase, prin îndepărtarea dela dreptul la pâine al slujitorilor altarului.

Sunt, în cartea d-lui Dudu, fragmente din toate aceste pătimiri, cari trebuiesc cunoscute nu numai pentru senzaționalul faptelor arătate, ci și pentru nețărnută credință a tuturor acelor cari, pe deasupra piedicilor, s'au menținut în dreapta credință ortodoxă.

Cartea este un mic studiu al stadiului actual al bisericii ortodoxe din Rusia, un studiu scris cu toată bogăția și variația de informații, cu toată căldura unui suflet de creștin îngrijorat de cele petrecute în sânul acestei biserici, dar cu credința tare în zorile unor zile mai bune.

Pentru o țară ca a noastră, cu o libertate de cult consacrată prin legi, țara sovietelor, prigoană creștinismului, ne apare ca o sângeroasă pagină de învățăminte, ca un îndemn mai mult la ținerea credinței pentru care alții, din altă parte, pătimesc cu prisosință

VALERIU MAGUREANU

* * *

1) F. V. FARRAR — *Primele zile ale creștinismului*, traducere de I. P. S. Nicodim, editura tipografiei Mănăstirii Neamțu, 1938, 3 volume mari (peste 1600 pagini). Prețul 180 lei fiecare volum.

Cartea aceasta monumentală tratează în amăn-

nunțime, cu o uluitoare bogăție de cunoștințe, primele timpuri ale erei creștine și ciocnirea învățaturii creștine cu păgânismul și iudaismul. Ne este imposibil ca, aici, să arătăm măcar în scurt cuprinsul acestei lucrări de foarte mari proporții. Ni se descrie amplu și sistematic: starea politică, morală și religioasă a lumii păgâne (în special a Romanilor), setea păgânismului după o viață nouă și diferitele încercări infructuoase de a scăpa din ghiarele desnădejzii, diferitele culte, stricăciunea morală a păgânismului, dominația lui Neron cu orgiile și zăpăcelile lui și ivirea propovăduitorilor și mucenicilor creștini. Alte capitole sunt închinată vieții creștine, mucenicilor, propovăduirii apostolilor, scrierilor apostolice, creștinismului din Alexandria, din Iudeia și celelalte părți, învățaturii despre Logos, vieții și scrierilor sf. Ioan, Petru, Pavel, etc. Apoi vedem plastic cauzele căderii Ierusalimului și ivirea ereziilor, lupta păgânismului cu creștinismul, persecuțiile și, în sfârșit, biruința creștinismului sub Constantin cel Mare.

Cartea aceasta de amplă sinteză, printr'un noroc, a fost tradusă într'o minunată limbă românească de neobositul Vlădică dela Iași, căruia pe drept cuvânt, preoții trebuie să-i fie recunoscători.

Se înțelege că o astfel de minunată carte nu poate fi recenzată în câteva rânduri; ea trebuie citită de toți preoții și așezată în bibliotecă, între cărțile cele mai de folos.

* * *

Conferința română ortodoxă-anglicană și călătoria I. P. S. Patriarh în Anglia. Buc. Tip. Cărilor Bisericești, 1938. Relatează toate discuțiunile și tratativele duse cu anglicanii precum și lucrările conferințelor ținute pentru precizarea punctelor de apropiere. În partea doua ni se descrie viața bisericii anglicane observată cu prilejul vizitei în Anglia a I. P. S. Patriarh Miron. O carte interesantă, care trebuie citită.

* * *

SF. IOAN DAMASCHIN. — *Dogmatica*, traducere de D. Fecioru. Editura Librăriei Teologice, Colecția „Izvoarele Ortodoxiei“ No. 1. Prețul lei 75 (pentru cei ce subscriu la colecția întreagă 50 lei).

Adevărata măsură a nivelului de cultură teologică al unui popor îl constituie răspândirea scrierilor Sf. Părinți și scriitori bisericești ai veacurilor primare. De aceea, numai anunțând acum aceste cărți de mare valoare pentru cultura noastră, ne bucurăm de apariția lor și îndemnăm pe toți preoții, studenții teologi și intelectuali să nu se lipsească de aceste comori. De munca d. lui Fecioru cât și de valoarea cărților acestora ne vom ocupa altădată. Preoții ar trebui să sprijine încercarea tinerilor teologi cari scot „Izvoarele Ortodoxiei“ cu multă însuflețire.

Pr. I. BĂICOIU

DR. VASILE GH. ISPIR, *Misiunea actuală a bisericii ortodoxe răsăritene* (misiunea externă) Buc. 1938.

Preocupat de poziția pe care Biserica ortodoxă o ocupă în lumea contemporană, și cum se prezintă ea azi față de diferitele confesiuni și religiuni ale pământului, autorul a alcătuit studiul de mai sus. Cu competență deosebită arată mai întâi datele statistice necesare, în lumina cărora autorul conchide că viața religioasă a lumii ortodoxe prezintă fenomenul unic al misterului care manifestă aceeași comuniune și același elan de înălțare a omului către Dumnezeu, în afară de orice organizare.

Arată apoi relațiunile ortodoxiei noastre cu celelalte confesiuni și religiuni ale lumii, precum și care este țelul urmărit de Biserica ortodoxă. Iar acest țel, Biserica și-l împlinește pe deplin prin misiune care este mai întâi o concepție și un ideal și apoi o metodă și o cale.

În partea ultimă reamintește câteva lucruri necesare, cari se cer îndeplinite urgent pentru ajungerea idealului misionar al Bisericii ortodoxe: Păstrarea mai departe a sfântului mormânt din Ierusalim; înființarea unui institut superior misionar, o academie ortodoxă, în care să se pregătească viitorii misionari; înființarea unei asociații misionare ortodoxe; și întărirea neamului ecumenic din Constantinopol.

O recomandăm călduros.

* * *

I. GR. OPRIȘAN, *Sfânta copilărie*. București, Edit. Cugetarea 1938 Lei 30.

„Copilăria mică este un bloc de candoare. Cu cât ți-ascunde mai mult taina vieții virtual cuprinsă 'ntrânsul, îți strecoară mai adânc fiorul misterului uman“. Iată cuvintele din fruntea lucrării d. lui Oprișan, și care arată chiar motivul scrierii de față.

Scrisă frumos, cu mireasmă evanghelică în pagini, te poartă ca vrăjit prin lumea îngerească și fără de răutate a copilăriei. Sub formă de scrisori adresate unui copil, studiul acesta minunat al copilăriei poartă ca un fir roșu în toate paginile sale, manifestările copilului în legătură cu sentimentul religios și dragostea lui de Tatăl nostru. Pentru aceasta copilăria este sfântă, copiii fără prihană sau întinăciune, ceea ce face ca Mântuitorul să spună apostolilor Săi și tuturor celor de față: „Lăsați copiii să vină la Mine... că a unora ca aceștia este împărăția cerurilor“.

Este de ajuns să amintim că autorului „Sfintei copilării“, pentru lucrările sale anterioare, i s'a acordat din partea I. P. S. și P. F. Patriarh, binecuvântare arhierească și diploma de onoare, pentru ca aceasta să constituie cel mai bun îndemn cucernicilor preoți de a o celi.

I. D. LECCA

INFORMAȚIUNI

La școala de infirmiere, organizată de Sf. Patriarhie și Ministerul Apărării Naționale, cu personalul surorilor de la Sf. Mănăstiri de Maici, a fost o impresionantă serbare creștină a datinilor strămoșești în ajunul Crăciunului.

Pe lângă conducerea administrativă a Școalei,

linde creștine, Părintele Consilier Crăciunescu a prezentat situația educativă religioasă a școalei iar d. Dr. Balaban situația studiilor și lucrărilor practice.

Prea Sfințitul Arhiepiscop Emilian, binecuvântând întreaga lucrare, a promis tot sprijinul ce va fi

Prea Sfințitul Arhiepiscop Emilian Târgovișteanu în fața Bisericii Sf. Elefterie, înconjurat de cler și de popor după oficierea serviciului divin și rostirea predicii.

au luat parte P. S. Arhiepiscop Emilian Târgovișteanu, Pr. Gh. Vintilescu, Directorul Cancelariei Sf. Sinod; Pr. Aurel Crăciunescu de la Consiliul central bisericesc, Pr. M. Bulacu consilier cultural și întregul corp profesoral al școalei.

După executarea tradiționalelor cântări de co-

cu puțină acestei însemnate instituții caritative și misionare, după care a împărțit cărți religioase și iconițe de fiecare elevă în parte. Au urmat apoi darurile școalei. Serbarea a lăsat cele mai plăcute impresii creștine asupra elevelor de Sf. Sărbători.

Altfel de inspecții

Multe Biserici din Capitală au fost vizitate de Prea Sfințitul Arhiepiscop Emilian Târgovișteanu, însoțit de P. C. Protoiereu din protopopiatul respectiv. Subliniem faptul că aceste vizite se fac când C. Preoți se află în deplină acțiune, fie de rugăciune, fie de predică, fie de asistență creștină etc.

Trecerea dela inspecția hârtiilor de cancelarie la cunoașterea vieții religioase reale, asigură progresul Bisericii creștine celei vii, de care cu toți ne bucurăm.

SUMARUL:

Cuvântarea I. P. S. Patriarh de anul nou la palatul regal . . . * * *
Moșul nostru drag (versuri) . . . Pr. Gh. Butnaru
Anul Nou la Sf. Patriarhie . . . Cronicar
Din activ. misionară a Bisericii
Sărbătorirea P. S. Arhier. Emilian
Cântarea bisericească . . . Nicodem Popescu
10 ani dela moartea dr. Constantin
Chiricescu . . . Pr. M. Bulacu
Metoda de readucere a sectanților Pr. M. Stănescu
Mărturisirea unui fost predicator
adventist . . . * * *

CRONICA INTERNĂ

Dispozițiunile Ministerului Cultelor
în legătură cu sectele religioase
Adeziunea preoților din Capitală
la F. R. N. . . . * * *
Cărți; Informațiuni.